

1980 ஜூலை 17]

8. வரவு செலவுத்திட்டம் 1980-81 வாக்கெடுப்பு-தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 26 கைத்தறியும், நெசவுத்தொழிலும்

(ஆ) கோரிக்கை எண் 27 கதர்

கோரிக்கை எண். 26

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26— கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.4,99,30,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. பெ. ச. திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் தள்ளுபடியை அதிகரித்து துணிகளில் தேக்கத்தை நீக்க தேவையான நிதி ஒதுக்கீடு கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26— கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4,99,30,000ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் கைத்தறித் துணிகளுக்கு (மத்திய மாநில) அரசுச் சலுகைகளை வழங்க, ஏறிக்கொண்டிருக்கும் நூல் விலைக்கேற்ப துணி விலைகளை நிர்ணயம் செய்து தொழில் நகங்காமல் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26— கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4,99,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை அங்கையர்க்குணி சொசைட்டிக்கு மாநில சங்கம் வழங்கப்பட வேண்டிய துணிக்கடன் பாக்கி ரூ.43,000ஐ வழங்காமல் காலம் கடத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26— கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.4,99,30,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1980 ஜூலை 17]

திரு. செ.சிவசாரி: தலைவர் அவர்களே, பரமக்குடி பகுதியில் சுமார் 40 லட்சம் கைத்தறி துணி தேங்கிக் கிடப்பதை அரசு உடனடியாக வாங்குவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26— கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,99,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 27

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27— கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,57,91,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன்: தலைவர் அவர்களே, கதர் உற்பத்தியை மக்களிடையே அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையைத் தட்டிக் கழிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27 கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,57,91,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27— கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,57,91,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, கதர் ஆடைகள் தேவையான அளவு தமிழ்நாட்டில் தயார் செய்யாமல், வெளி மாநிலங்களில் வாங்குவதால் இங்கு வேலைவாய்ப்பு இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27— கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,57,91,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

1980 ஜூலை 17]

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண்.27 கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.1,57,91,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான விளக்கக் குறிப்புகள் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்று இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். இறுதியில் நான் பதில் கூறுகிறேன்.

(முற்பகல் 10.40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. 3 பில்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கே 3 பில்களையும் முடித்தாக வேண்டும். அமைச்சர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் நான் ஏற்கனவே கூறியது போல், சவையாகவும், சுருக்கமாகவும் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கைத்தறி மானிய கோரிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலிலே பல ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் முக்கியமாக நூல் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாகவும், நாள்தோறும் ஏறுகின்ற விலை உயர்வின் காரணமாகவும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவையிலே பல்வேறு தடவை இதே மானியக் கோரிக்கையின் மீது கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கருத்துக்களை யெல்லாம் அரசு இதுவரையிலும் பரிசீலிக்காததால், இதே தட்டுப்பாடு, இதே குறைகள் இந்தத் துறையிலே இருப்பது உள்ளபடியே வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். பொதுவாக நூல் விநியோகிக்கின்ற முறையும், நூல் விலையைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற வகையிலும் நாம் கவனித்தாக வேண்டும். நம்முடைய

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1980 ஜூலை 17]

மானிலத்திலே உற்பத்தியாகின்ற நூல் - நிச்சயமாக நம்முடைய தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் இன்றைய தினம் நூல் கிடைக்கிறதா என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நெசவுத்தொழிலாளர்களுக்கும்; குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அது உரிய முறையிலே, தரமான நூல், நியாயமான விலையிலே கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாற்றுத்தலைவர் திரு. கோ. விஸ்வநாதன் தலைமை)

பொதுவாக, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே உற்பத்தியாகின்ற நூலின் விலை அதிகமாகவும், சனியார் மில்களிலே விற்கின்ற நூல் விலை குறைவாகவும் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நம் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே நூலின் விலையை நிர்ணயம் செய்கின்றவர்கள் அங்குள்ள அதிகாரிகள் தான். ஆனால் தனியார் மில்களிலே விலை குறைவாக இருப்பதற்கு காரணம், இந்த கூட்டுறவு மில்களிலே உள்ள அதிகாரிகள் தனியார் மில்களின் முதலாளிகளோடு சேர்ந்துக்கொண்டு செய்வதால்தான், கூட்டுறவுத் துறையிலே விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, இன்றையதினம் பருத்தியை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த கொள்முதல் விலையை அதிகரிக்கவில்லை. முன்பு எப்படி இருந்ததோ அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆனால், நூலின் விலை மட்டும் நாள்தோறும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த மூன்று மாதங்களுக்கு முன் அதாவது மே மாதத்தில் 40 ஆம் நம்பர் நூல் 10 ராத்தல் கொண்ட ஒரு கட்டு அன்றைக்கு ரூ.130 ஆக இருந்தது. தற்போது 8 ரூபாய் அதிகமாக ரூ. 138க்கு விற்கிறது. அதைப் போல் 60 நம்பர் நூல் 10 ராத்தல் கொண்ட ஒரு கட்டு மே மாதத்தில் 194 ரூபாயாக இருந்தது. தற்போது 200 என்ற அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. அதைப்போல் 80 ஆம் நம்பர் நூல் மே மாதத்தில் 260 ரூபாயாக இருந்தது. தற்போது 272 ரூபாயாக 12 ரூபாய் அதிகமாக விற்கிறது. ஆகவே, இதை தயவு செய்து கவனத்தில் கொண்டு இந்தத் துறையிலே இத்தகைய பெருவாரியான குறைகளை நீக்கினால், இந்தத் துறை மேலும் உயரும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்தில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தூல்கள் நியாயமான விலையிலே கிடைப்பதற்கு என்ன முயற்சிகளைச் செய்தார்களோ, அதை இந்த கர்க்காரும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டு கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. து. புருஷேத்தமன்]

சிறந்த லாபகரமான இந்தத் தொழிலை இன்றைய தினம் நம்முடைய சர்க்கார் அப்டேர்ப்பட்ட நூற்பாலை மில்களை, 36 மில்களை தனியார் இடத்திலே இன்றையதினம் விட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், தேர் தலுக்கு முன்பு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே, இப்படிப்பட்ட லாபகரமான தொழிலை அவர்களுக்கு விட்டு விட்டார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படி நடத்துகின்ற இந்த தனியார் ஆலைகளிலே, துவக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஆலைகளிலே இந்த நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள நெசவாளர் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களை அதிலே வேலைக்கு அமர்த்த ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நிச்சயமாக அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் உங்களால் அந்த முயற்சியில் வேற்றி பெற முடியாது என்று கருதுகிறேன், ஏதோ கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அந்த முதலாளிகளுக்கு தொழிலை நடத்த அனுமதி தந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொன்ன அந்தக் கோரிக்கைகளை நிச்சயமாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றையதினம் கைத்தறித் தொழிலைச் சிறப்பாக நடத்த கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனந்தான் காரணம் என்பதை அறிவோம். அதிலே ஊழல்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, ஏற்றுமதித் துறையில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் தலைமையில் இருக்கும் துறையின் மூலம் வெளிநாடுகளுக்கு இரண்டு லட்சம் மீட்டர் துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் கூட்டுறவு உற்பத்திச் சங்கத்தில் ஆர்டர் கொடுத்து, எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து அதைப் பெற்றுத் தான் ஏற்றுமதி செய்வது வழக்கம். உரிய காலத்தில் அந்த துணிகளை கூட்டுறவு உற்பத்திச் சங்கத்தின் மூலம் பெற முடியாமல் பல வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி ஆர்டர்கள் ரத்து செய்யப்பட்டு இன்றையதினம் கிடங்குகளில் கோடிக்கணக்கான ஈபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை நிச்சயமாக விசாரிக்க வேண்டும். தனியார் கம்பெனிகள், வட நாட்டில் இருக்கும் பல்வேறு கம்பெனிகள், மகாராணி கம்பெனி, அமால்கமேஷன் கம்பெனி சிறப்பாக வேலை செய்கிறது. அவர்களும் ஏற்றுமதிக்கு ஆர்டர் வாங்கி நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் உற்பத்திச் சங்கத்தில் கொடுத்து உரிய நேரத்தில் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதில்லை. லாபம் கிடைக்கிறது. உரிய காலத்தில் தனியார் ஏற்றுமதி செய்வதால் லாபம் கிடைக்கிறது. இங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

[திரு. து. புகுஷோத்தமன்] [1980 ஜூலை 17]

மற்றொன்று, நம்முடைய கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்தின் சார்பாக ஏற்றுமதி செய்ய ரஷ்ய நாட்டிலிருந்து ஒரு ஆர்டர் வாங்கினார்கள். டெரி டவல் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று பல கோடி ரூபாய்க்கு ஆர்டர் வாங்கினார்கள், முறையாக அந்த டவலை உற்பத்தி செய்ய கூட்கிறவு உற்பத்தி சங்கங்களுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், மதுரையில் இருக்கும் உத்தமன் என்ற தனி நபருக்கு ஆர்டர் கொடுத்து அவர் மூலமாக தயாரிக்கப்பட்ட டவலை ரஷ்யாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய துறை முடிவு எடுத்தது. ஆனால் குறித்த காலத்தில் அந்த டவல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வராத காரணத்தினால் 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட டெரி டவல்கள் இன்றையதினம் முழுமையாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. தனியாருக்கு ஆர்டர் கொடுக்காமல் கூட்டுறவு உற்பத்திச் சங்கத்திற்கு ஆர்டர் கொடுத்திருந்தால் சரியான நேரத்தில் குறித்த காலத்தில் கிடைத்திருக்கும். குறித்த காலத்தில் சப்ளை செய்யாத காரணத்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெருமானமுள்ள டெரி டவல்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மதுரையில் மட்டும் ஏழு லட்சம் டவல்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒரு டவல் 15 ரூபாய்க்கு மேல் அடக்க விலை ஆகிறது. அவை இன்றையதினம் இந்தியத் துணைக்கண்டம் பூராவும் இருக்கும் விற்பனை நிலையத்தில் பொது விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து ரூபாய் அடக்க விலை, அதிலே 20 சதவீதம் தள்ளுபடி கொடுத்து 12 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிற கேவலமான நிலை இருக்கிறது. இதற்கு பொறுப்பான அதிகாரி மீது மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதனால் இந்தத் துறைக்கு பலகோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனம் விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக பணத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்றுமதித் துறையின் மூலமாக கோவாப்டெக்ஸ்க்கு பல லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ காலம் ஏற்றுமதி துறையை செயல்படாது நிறுத்தி வைத்தால் நிச்சயமாக கோவாப்டெக்ஸ் துறை பல கோடி ரூபாய் லாபம் பெறுகிற துறையாக நிச்சயமாக விளங்கும். ஏற்றுமதி கூடாது என்று சொல்லுகிற கருத்தை உடையவன் நான் அல்ல. முறையாக ஏற்றுமதித் துறை கவனிக்கப்படாமல் அதிகாரிகள் தவறிவிட்டார்கள். அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியை மாற்ற வேண்டும். அவர் எப்படி இருக்கிறார். என்ன வசதி என்பதை நீங்கள் இந்த நோத்தில் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். விசாரிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

(முற்பகல் 10.50)

கோஆப்டெக்ஸ் துறை இன்றைக்கு இந்த நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தேங்கிக் கிடக்கிற பல கோடி ரூபாய் துணிகளை வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, மழையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அடக்கவிலை மீட்டர் 7 ரூபாய் ஆகிறபோது, அதை 5 ரூபாய்க்கு வாங்கி அந்த மக்களுக்கு விநியோகித்து இருக்கிறது. அதனாலே எவ்வளவு நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தத் துறை சிறந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்தால் இவ்வளவு நட்டம் ஏற்பட்டிருக்காது.

தேங்கிக் கிடக்கிற துணிகளை விற்பனை செய்கிறபோது புதிதாக நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சேர்ந்துள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ள துணிகளும் தேங்கிவிடுகின்றன. இந்தத் துறையை வளரச் செய்வதற்காக ஒரு யோசனையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே நம்முடைய மாநில அரசின் சார்பிலே வாங்கப்படுகிற துணிகள் எல்லாம் முழுக்க முழுக்க, 100-க்கு 100 விழுக்காடு, கைத்தறித் துணிகளாகவே இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே கலைஞர் ஆட்சியிலேயும் அதைப்போன்ற முறையைப் பின்பற்றினார்கள். இடையிலே ஆளுநர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அரசு அலுவலகங்களிலே பயன்படுத்துகிற துணிகளில் 50 சதவீதம் சுதர் ஆகவும் 50 விழுக்காடு கைத்தறித் துணியாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த அரசு வந்து 2½ ஆண்டுக்காலத்திலே, இதைப்பற்றி பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட கைத்தறித் துணியை அரசு அலுவலகங்களுக்கு 100-க்கு 100 விழுக்காடு வாங்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடாமல் இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மத்திய அரசு அலுவலகங்களிலே வாங்கப்படுகிற அத்தனை துணிகளும் கைத்தறித் துணிகளாகவே இருக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டும். மத்தியிலே டைரக்டரேட் ஆப் சப்ளைஸ் அன்ட் டிஸ்போஸல்ஸ் என்ற துறை இருக்கிறது. அந்தத் துறையின் மூலமாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள சகல மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களிலேயும் கைத்தறித் துணிகளை வாங்கச் செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மருத்துவ மனைகளிலே பாண்டேஜுக்குக் கண்டிப்பாக கைத்தறித் துணிகளை வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சில மருத்துவ

[திரு. து. புருஷோத்தமன்] [1980 ஜூலை 17]

மனைகளிலே பான்டேஜுக்கு துணி இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஒரு நோயாளி சென்றால், பேண்டேஜ் இல்லை, பிறகு வாருங்கள், கட்டுப் போடுகிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய கேவலமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி பத்திரிகையிலே கூட வந்திருக்கிறது. ஆகவே மருத்துவ மனைகளிலே பேண்டேஜ் துணிக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யவேண்டும்.

இன்றைய தினம் இந்தத் துறையிலே ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையிலே நீண்டகாலம் அனுபவம் பெற்றவர், ஒரு பெரியவர், திரு. நாச்சிமுத்து இருக்கிறார். ஆனால் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஆலோசனை வழங்கலாமே தவிர இன்றைக்கு அப்படியில்லாமல் திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிற நிலைமையிலே அவர் இருக்கிறார். அவர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே ஒரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார். ஸ்பெஷல் ஆபீஸராக ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி இருந்தார், அவருக்கு ஒரு பெரிய அறை இருந்தது. இவர் பொறுப்பு ஏற்றவுடன் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரி இருந்த அந்த அறை வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அந்த விஷயம் அமைச்சர்களுக்கு, முதலமைச்சருக்கு போய் இப்போது அந்த அறையைக் காலிசெய்து ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அந்தத் தலைவருக்கு கொடுத்துவிட்டு, அந்த அதிகாரியை வராண்டாவிலே உட்கார வைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆலோசனைக் குழுத் தலைவர் இப்படி நடந்துக் கொண்டால் இந்தத் துறை உருப்படுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்கள் என்னுடைய சைதாப்பேட்டை தொகுதியிலே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியிலே பலலாயிரக்கணக்கானோர் இருக்கிறார்கள். இராஜபாளையம், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், பரமக்குடி, சத்திரப்பட்டி, மதுரை, சின்னாளம்பட்டி, அருப்புக்கோட்டை போன்ற பல இடங்களில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தரத் தொழில் பாதுகாப்பும், ஊதியமும் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைப்பவர்களுக்குக் காசநோய் பீடித்துக்கொள்கிறது. மதுரை மாவட்டம், கொட்டாம்பட்டி என்ற பகுதியில் சத்துணவுத் திட்டம் என்ற திட்டம் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. காசநோய் பீடித்த ஏழைகளுக்கு, மதுரை

1980 ஜூலை 17] [திரு. து.புருஷோத்தமன்]

மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற, அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்களின் தொகுதியில் இருக்கின்ற நெசவாளர்களுக்குத் துவக்கி வைத்து அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சீபுரத்தில் இருப்பதைப்போல் சைதாப்பேட்டையில் அரசு நூல் விற்பனை நிலையம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சைதாப்பேட்டையில் சாயத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலிஸ்டர் கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையைச் சைதாப்பேட்டையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பிருந்த கைத்தறித் துறை அமைச்சரிடம் இதுப் பற்றிப் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் பார்த்து, பரிசீலிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

சைதாப்பேட்டையில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சாயத் தொழிற்சாலையையும், பாலிஸ்டர் கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை வளர்வதற்கு நான் சொன்ன சின்ன யோசனைகளைப் புதிதாக வந்திருக்கின்ற அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ் : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இன்று எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்து உதவி செய்த என்னுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், சேலம்-1 வது தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு என்னுடைய உரையினைத் தொடங்குகின்றேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கைத்தறி துறைக்காக நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் 452 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்தது குறித்து நெசவாளர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். மானம் காக்கும் ஆடை நெய்யும் நெசவாளர்களின் மேம்பாட்டுக்காக நமது அரசு எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 1,50,000 நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே அதிகமான நெசவாளர்கள் இருக்கின்ற பகுதி சேலம் பகுதிதான்.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்]

[1980 ஜூலை 17]

இங்கு Indian Institute of Handloom Technology என்ற கல்லூரி இருக்கிறது. அதில் 24 சீட்டுகள் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நம்முடைய சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டின் உதவியோடு இயங்குகிறது. வாரணாசியில் ஒன்றும், சேலத்தில் ஒன்றும் தான் இருக்கிறது. இந்த இன்ஸ்டிடியூட்டில் குறைந்தபட்சம் 240 மாணவர்களாவது படிப்பதற்கான ஏற்பாடு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நெசவாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு அங்கே இடம் தர உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 50,000 நெசவாளர்கள் வீடு இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். இதற்கு நிதி ஒதுக்கி ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு.

சுமார் 135 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் தேக்கம் அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மாநில அரசு அல்ல; மத்திய அரசுதான் என்பதை நான் இங்கே சொல்கிறேன். முன்பு அவர்கள் ரிபேட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதைத் தரவில்லை என்பதுதான் இந்தத் தேக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்று நெசவாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

கைத்தறித் துணிகளை அரசு ஊழியர்கள் அணிய வேண்டுமென்று நமது மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விழாவில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதனைச் சட்டமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்; கைத்தறித் துணியை அரசுப் பணியாளர்கள் அணிகின்ற வகையில் அதனைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

நெசவாளர்களுக்கு, 1-7-1970-க்கு முன்பு, 16½% வட்டிக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது. அந்த வட்டியினை தற்பொழுது, 18 % ஆக Tamil Nadu Handloom Finance Corporation வசூலிக்கிறது. என நெசவாளர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். அந்த வட்டி வீதத்தினைக் குறைக்க மாண்புமிகு அமைச்சவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்றுமதிக்கு, கைத்தறித் துணியைத் தைத்துத் தர ரெடிமேட் கார்மென்ட்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸை, கார்ட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போன்ற வடிவ அமைப்பில், சேலம் மாவட்டத்தில், மற்றும் தமிழ்நாட்டில், கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலெல்லாம் ஏற்படுத்தி நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களை ஆதரிக்கும் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்; டெல்லியில் அந்த மாநில

வரவு—செலவுத்திட்டம் 1980-81 வாக்கெடுப்பு

1980 ஜூலை 17] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்]

இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க, ரெடிமேட் கார்மென்ட்ஸ் உற்பத்தித் தொழிலை, காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ்ஸாக ஆக்கி, அதன்கீழ் கொண்டு வந்தால், நெசவாளப் பெருமக்களில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

நெசவாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் சமயத்தில்தான் நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி அநியாயமாகக் கலைக்கப்பட்டது, அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து, நெசவாளப் பெருங்குடியினரின் நல்வாழ்வுக்காக, நமது அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டு, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. பி. எம். தங்கவேல் ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மற்றும் பஞ்சாலைத் தொழில் திட்டங்களைப் பற்றியும், காதி பற்றியும் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது கரங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்திலே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் இந்தக் கைத்தறி தொழிலாளர்கள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏறக்குறைய 6 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்தக் கைத்தறியை நம்பி தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் கைத்தறிக்கு, குறிப்பாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் போதிய அளவு நூல் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கும் நூலும் மிக அதிக விலையிலே கிடைக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், பருத்தி விலை ரூ. 5 என்றால், அதை நூலாக்கி விற்கும்போது, 5 மடங்கு வித்தியாசத்திலே, ரூ. 25 ஆகத் திரும்பி வருகிறது. ஆகவே, பருத்திக்கும் நூலுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறைத்து, அந்த நெசவாளர்களுடைய குடும்பத்தையும், அவர்களது சிறார்களையும் காப்பாற்ற இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

ஏற்கனவே, கைத்தறி நூல், எக்ஸ்-மில் ரேட்டிலே 10% குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த மில் அதிபர்கள் அதனைச் சரியாகக் கொடுக்காததால், கைத்தறி நெசவுத் தொழில் மிகவும் நசிந்து போயிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், மில் அதிபர்கள் அதிக இலாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு, மேலும் விலை ஏறலாம் என்று எதிர்பார்த்து, நூலைத் தேக்கி வைத்து, நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதால், அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். மேலும் நெசவாளர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மிரைமரி சொசைட்டிக்கும் கோ-ஆப்

வரவு—செலவுத்திட்டம் 1980-81 வாக்கெடுப்பு

டெக்ஸ் சொசைட்டிக்கும் அதிகமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. பிரைமரி சொசைட்டிகளிலே நூலினுடைய விலை, செயலாளர் சம்பளம், நெசவாளர்களுடைய கூலி ஆகியவற்றோடு, பாக்கேஜ் செய்வதற்காகும் செலவு, மற்றும் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் செலவு என்று அதிகச் செலவுகள் ஆகின்றன.

ஆனால் இந்த கோ-ஆப்டெக்ஸ்காரர்கள் பிரைமரி சொசைட்டியில் இருந்து 9% லாபத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். அதை 25%, 30% அதிகவிலை வைத்து கோ-ஆப்டெக்ஸஸில் விற்கிறார்கள். மேலும் பிரைமரி சொசைட்டியில் இருப்பவர்கள் தங்களிடம் சொந்தப் பணம் இல்லாவிட்டால் சென்ட்ரல் வங்கியில் 9%க்குக் கடன் வாங்கி, அதே 9% லாபம் வைத்து விற்க வேண்டிய நிலை இருப்பதால் அவர்கள் நஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே பிரைமரி சொசைட்டிகள் கோ-ஆப்டெக்ஸுக்கு விற்கிற போது குறைந்தபட்சம் 12½ சதவிகிதம் லாபம் வைத்து விலையை உயர்த்த சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்துள்ள கரூர் நெசவாளர் நிறைந்த பகுதி என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். கரூர் பெப்சீட்டுகள், துணிகள் போன்றவைகள் இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் விற்பனை ஆகிக் கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதியில் 2/17, 2/30 என்ற நூல்கள் அதிகமாக தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த நூல்கள் அதிகம் கிடைப்பதில்லை. அது கிடைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கரூர் நெசவாளர்கள் நிறைந்த பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த 22-6-1980 தேதி அன்று பெரும் தீ விபத்து ஏற்பட்டு பலத்த சேதம் அடைந்திருக்கிறது. அது பற்றி இங்கே ஒரு கட்டுமோஷன் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பும் பல முறை இப்படிப்பட்ட தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே உள்ள விவசாயிகளும் நெசவாளர்களும் மற்றப் பொது மக்களும், அது ஒரு தீய சக்தியின் நாச வேலையாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். கரூரில் மட்டும் ஏன் இப்படிப்பட்ட தீ விபத்துக்கள் நடக்கின்றன என்பதைக் கண்டு பிடிக்கின்ற வகையிலே, அதற்கென ஒரு தனி போலிஸ் படையை அனுப்பி விசாரித்து, அந்தப் பொது மக்கள் பீதி இல்லாமல் வாழ வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்ற 1978-79, 1979-80 பட்ஜெட்டிலே கூட கூறியிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்கு உடனடியாக வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் அதற்காக

1980 ஜூலை 17] [திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையிலேயே நூறு வீடுகள், 200 வீடுகள் கட்டப் போகிறோம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கவில்லை. 1962-க்கு முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த சமயத்திலே அதிக நிதி ஒதுக்கி அதிக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தது. அதற்குப் பின்னால் 1967-க்குப் பின்னாலே வந்த எந்த அரசாங்கமும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அதிக அளவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து நெசவாளர்கள் குடும்பங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் படியாக நடமாடும் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தப் போவதாக சென்ற ஆண்டே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் அதை ஏற்படுத்தவில்லை; காசநோயாளிகளில் நெசவாளர்களில் 70 சதவிகிதத்தினர் காச நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிய இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்காக எதுவுமே செய்யவில்லை. செய்யத் தவறிவிட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். காஞ்சிபுரம் பட்டு நெசவுக்குப் பெயர் போன இடம் என்பது இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் தெரியும். காஞ்சிபுரம் பட்டு உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. அங்கே சுமார் 20 கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அதிலே மிகவும் செல்வாக்கான சொசைட்டி காஞ்சிபுரம் காமாட்சி அம்மன் கூட்டுறவு சொசைட்டியாகும். அந்த சொசைட்டியிலேதான் பல ஆண்டுகளாக பல முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அது குறித்து பல தொழிலாளர்கள், பொது மக்கள் போராட்டம் நடத்தியிருப்பதாக இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கைத்தறி இயக்குநர் மற்றும் துணை இயக்குநர் அவர்கள் 24-9-1977லே இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு எழுதி அனுப்பி உள்ள கடிதத்தில், ஏற்குறைய 88,556.45 ரூபாய்க்கு உங்கள் சங்கத்தில் முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அதற்காக ஏன் உங்கள் சங்கத்தைக் கலைக்கக் கூடாது' என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து 24-9-1979, 30-10-1979 தேதிகளில் நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் இதிலே என்ன ஆச்சரியம் என்றால் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அதே கைத்தறி இயக்குநர் அவர்களும் வருகிற 19-7-1980 அன்று நடைபெறவிருக்கும் அந்தச் சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவில் கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்] [1980 ஜூலை 17]

[முற்பகல் 11-10]

ஒரு இலட்ச ரூபாய் அளவிற்கு மோசடி நடந்து இருக்கிறது அந்தச் சொசைட்டியில் என்று அரசாங்கத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருந்தும், அந்தத் தொகையை வசூலிக்காமல், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல், அதற்கு மாறுபட்ட வகையில் அந்தச் சங்கத்தின் வெள்ளி விழா 19-7-1980-ல் நடைபெற இருப்பதற்கு அமைச்சர்களும் இயக்குநர் அவர்களும் செல்கிறார்கள் என்றால் அதன் பொருள் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அங்கே 75 வீடுகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு தொழிற்சங்கத் தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆனால் ஜ. என். டி. யு. சி. தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களை வேலையை விட்டும் எடுத்து இருக்கிறார்கள். வீட்டைத்தான் காலி செய்யச் சொல்லிவிட்டார்கள், வேலையாவது கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு அந்த நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஒரு உதவியைச் செய்ய வேண்டும், ஆனால், அதற்கு சமரச முயற்சிகளை மேற்கொண்டு அந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க அரசு தவறி விட்டது என்றும், அதனால் அந்தச் சொசைட்டி ஓராண்டு காலமாகச் சரியாக நடக்கவில்லை என்றும், குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

காஞ்சிபுரம் பட்டின் தன்மைக்கும், குவாலிட்டிக்கும் மிகவும் கெட்ட பெயர் ஏற்படும் வகையில் அந்தச் சொசைட்டி நடைபெற்று வருகிறது. தாறுமாறாக அவர்கள் பட்டு நூல் தயாரிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலையில் 19-7-1980 அன்று காஞ்சிபுரம் காமாட்சி பட்டு கூட்டுறவு சங்கம் கொண்டாடும் வெள்ளிவிழாவில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்வதன் மூலம் அரசே அவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் ஊழல் செய்வதற்கு ஒத்தாசை செய்வது போலவும் இருக்கிறது என பலர் நினைக்க இடம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது காதி கிராப்ட்டுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதாது. இன்னும் அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடையாது. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்வோதய சங்கம் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். சர்வோதய சங்கம் என்கிற இயக்கம் மாநிலம் பூராவும் பரவி இருக்கிறது. காதி கிராம கைத்தொழில் துறை உதவி செய்கிறது என்று சொன்னாலும், அந்தச் சர்வோதய

1980 ஜூலை 17]

[பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்]

சங்கத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தபோதிலும், அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளோ, சலுகைகளோ, ஊதியமோ இல்லை. இன்குரன்ஸ் திட்டம் கிடையாது. ஆகவே, சர்வோதய சங்கம் எந்தெந்த வகையில் செயல்படுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து, அதன் தொழிலாளர்களும், ஊழியர்களும் முன்னேற்றம் அடையச் செய்கிற வகையில் பரிந்துரைகளை இந்த அவைமுன் அளிக்க, அரசு ஒரு குழு அமைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் சலுகைகள் நெசவாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழில், கதர்த் தொழில் துறை மீதான மானியக் கோரிக்கைகளிலே கலந்து கொண்டு இந்த அவையிலே ஈன்னுடைய பரிந்துரைகளை நான் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு என்னை ஆளாக்கிய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு முதுநகன் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு விவாதத்தைத் தொடருகிறேன்.

“கைத் தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்

கவலை உனக்கு இல்லை ஒத்துக்கொள்”

என்பது ஒரு முதுமொழி.

“செய்யும் தொழில்களில் எல்லாம்

நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை”

என்பது ஒரு வாய்மொழி.

அப்படிப்பட்ட இந்த இரண்டு தொழில்கள் மீது நடைபெறுகின்ற, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே நான் பேசினாலும்கூட தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த கைத்தொழில் துறையிலும் நெசவுத் தொழில் துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் யார் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு நான் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

நாடி நரம்புகள் துடிதுடிக்க, வியர்வையைச் சிந்தி, விழிநீரை செந்நீராக்கி, உழைப்பையே சொத்தாக நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தான் இந்த நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல. 1967 ஆம் ஆண்டு நடந்து முடிந்த ஒரு தேர்தலிலே அன்று ஒரு அரசியல் தலைவர் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண் மணிகள் 4 அணாவுக்கு தங்களுடைய கற்பை விற்க தயங்க

[திரு. சி. கோபால்]

[1980 ஜூலை 17]

மாட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் எந்தக் கருத்திலே சொன்னார் என்பதிலே அக்கரையில்லை. ஆனால் வறுமையிலே உழன்று கிடக்கின்றவர்கள் இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்கள்; வறுமையிலே உழன்று கிடக்கின்றவர்கள் இந்த நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நலிந்து, மெலிந்து, வாழ்க்கையின் வறுமை கோட்டில் துவண்டுகிடக்கின்ற, துன்பகரமான வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் கைத்தொழில் செய்பவர்கள். அவர்கள்தான் இந்த நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் உழைப்பு இருக்கிறது; ஆனால் மூலதனம் இல்லை.

பொருளாதாரம் தெரியுமா என்று புரட்சித்தலைவரவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். பொருளாதாரத்தை நான் படிக்கத் தேவையில்லை; என்னுடைய வாழ்க்கையே ஒரு பொருளாதாரம் என்று சொல்லி, இந்த ஏழை எளிய நெசவாளர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வாழ்க்கை வளம் ஆவதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நம்பி, இந்த அரசுக் கட்டிலிலே அவரை மீண்டும் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், கைத்தறித் துறைக்கு தனி அமைச்சரை ஏற்படுத்தி, அதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து இருக்கிறார் புரட்சித் தலைவர் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

வேலை வாய்ப்புகளைத் தருவதில் வேளாண்மைக்கு அடுத்த முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ள கைத்துறித் துறையை மேம்படுத்துவதற்காக இந்த அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து எடுத்து வந்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. 1962ஆம் ஆண்டில் நிறுத்தப்பட்ட நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை மீண்டும் இந்த அரசு புதுப்பித்து இருக்கிறது. கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு 350 வீடுகள் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நெசவாளர்களுக்காக துணிகளை தோளிலே தூக்கிக்கொண்டு போய் விற்றார்கள், அந்தப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் இந்த அரசு தொடர்ந்து நடந்து வந்திருக்கிறது; அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது என்ற மகத்தான உண்மையை இந்த நாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்பதை நாங்கள் கூறிக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. சி. கோபால்]

அது, மட்டுமல்ல. இந்த நெசவாளர்கள் பிரச்சனையைப் பொறுத்த அளவில் நெசவாளர்கள் அனைவரையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்கீழ் ஒன்று சேரச் செய்தால்கான் நெசவுத் தொழில் மேம்பாடு அடையும். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வந்தாலும் கூட சில குறிப்பிட்டப் பகுதிகளில், குறிப்பாக, சோளிங்கர் தொகுதி போன்ற இடங்களில் மசுஸ்டர் வீவர்சிடம் நெசவாளர்கள் நூல் எடுத்து, அவர்களுக்கு அடிமைகளாக இருக்கிற நிலைமை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே சேரமுடியாத நிலைமை இருந்துவருகிறது. காரணம் இன்று இருந்துவருகிற கைத்தறி கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் எல்லாம் அங்கே இருக்கிற தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு இருப்பதால் கட்சி வேறுபாடு இருக்கிற காரணத்தால் ஏழை எளிய மக்களை எல்லாம் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே சேர்த்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது, காரணம் தொடர்ந்து 9 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேர்தலே நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. எப்படி எப்படியோ உள்ளே நுழைந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த ஏழை எளிய நெசவாளர் பெருமக்கள் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்வதற்குத் தடையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிமை மறுக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு உண்மையை இந்த மாமன்றத்திலே நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-20]

அதற்குக் காரணம் இந்த அரசல்ல. ஆனால் தேர்தலே நடத்தாமல் தலைவர்கள் என்று ஒரு கட்சிக்குச் சொந்தக்காரர்களை நியமித்து அதன்மூலம் அப்போது இருந்த ஆளும் கட்சிக் காரர்களே பலர் அவ்வாறு இருப்பதன் காரணத்தினால் ஏழை எளியவர்களும், நியாயமான நெசவாளர்களும் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்படுவதற்குக் கூட மறுக்கப் படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு மீண்டும் ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும். அப்படி அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தனி அதிகாரியோ அல்லது குழுவோ அமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த மாமன்றத்தின் முன் எடுத்து வைக்க ஆசைப் படுகிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்]

[1980 ஜூலை 17]

அடுத்து நெசவாளர்களுக்கு நியாயவிலையிலே உரிய நேரத்திலே அனைத்தும் கிடைக்கின்ற வகையிலே உரிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் புரட்சித்தலைவரின் இந்த அரசு உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை ஏழை எளியவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். பெருமதம் அடைகிறார்கள். கைத்தறித் துணி மீதான வரிகளை முழுமையாக நீக்கும்படி மத்திய அரசைக் கேட்கவேண்டும் என்று கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நலிவுற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே தேங்கிக் கிடக்கின்ற கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதன் மூலம் இந்த அரசு நல்லமுறையிலே ஆண்டுக்காண்டு செயல்பட்டு வருகின்றது என்று கைத்தறித் தொழிலாளர்களும், நெசவாளப் பெருமக்களும் மிகச்சிறந்த முறையில் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். நெசவாளர்களுக்கு சேமிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு திட்டம் ஏற்படவேண்டும். அதே நேரத்திலே வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்திற்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் இந்த அரசு ஒதுக்கி இருப்பதை நான் மனதாரப் பாராட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நெசவாளர் பெருமக்களும் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் புதிய விற்பனை நிலையங்களைத் திறக்கவும் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நிலையங்களை விஸ்தரிக்கவும் இந்த அரசு பல வழிவகைகளிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் ஏறக்குறைய 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இந்த நெசவுத் தொழிலை நம்பி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நலமடைகின்ற வகையிலே அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து ஒரு சட்ட வடிவினை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

1980 ஜூலை 17]

[திரு. சி. கோபால்]

இன்றையதினம் நெசவுத் தொழிலில் ஏறக்குறைய 10 இலட்சம் மக்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே அந்த எண்ணிக்கை 15 இலட்சமாகக் கூட ஆகலாம். ஆகவே இவ்வளவு பேர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாகக் கைத்தறித் தொழில் பிரச்சினை இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு சம்பந்தப்பட்ட சில முக்கியமான காரியங்களுக்கெல்லாம் கைத்தறித் துணியைத்தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிடவேண்டும். குறிப்பாக அரசு ஊழியர்கள் கைத்தறித் துணியை பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலை வரவேண்டும் இப்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு உடைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த உடைகளை எல்லாம் கைத்தறியாகத்தான் வழங்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும். அது போன்று பள்ளிகளிலே உள்ள சிறுவர்களுக்கு சட்டைத்துணிகள் கொடுக்கின்றபோதும் கைத்தறியையே வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட கண்டிப்பான அரசினுடைய ஆணைகள் இருந்தால்தான் இந்தத் துறை மேம்பாடு அடையக் கூடிய வழிவகை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு நல்லதொரு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி அதை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கைத்தறித்துறை மானியத்தின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன்,

முதலிலே ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. அதாவது கடந்த 3 ஆண்டுகளாக இந்தப் புத்தகங்களிலே எழுதப்படுகின்ற வார்த்தைகள் ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் சிறிது மாற்றப்பட்டு மற்றவைகள் எல்லாம் அப்படியே ஈ அடித்தான் காப்பி போல திரும்பத் திரும்ப ஒரே மாதிரி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதாவது சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட இந்த ஆண்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கப்போகிறோம் என்று முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோன்று இந்தத் தடவையும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது,

[திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 ஜூலை 17]

உதாரணமாக, 'தமிழ்நாட்டில் 5.56 லட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன, 30 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறது' என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிற இடத்தில், இனி வரக்கூடிய 5 ஆண்டுத் திட்டக் காலத்திலே உற்பத்தியை அதிகரிக்கிற முறையிலே தேசம் பூராவும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான முறையிலே 3,700 மில்லியன் மீட்டர் துணியை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏற்கெனவே 2,300 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதை 3,700 ஆக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள்.

அதைப்போலவே, தமிழகத்தில் 600 மில்லியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் வருஷா வருஷம் சொல்வது போல்தான். ஆனால், உற்பத்தியை அதிகரிக்கப்போவதாகச் சொல்லும்போது மேலே 100-ஐக் கூட்டிக்கொண்டு 700 மில்லியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தி அதிகரிக்க வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதை எந்தமுறையிலே கணக்கிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஏற்கனவே 2,300-லிருந்து, 3,700 ஆக தேசம் பூராவும் உயர்த்தப்படும்போது, கணக்கு 50 சதவீதத்திற்கு மேலாக வருகிறபோது, 600 மில்லியன் மீட்டருக்கு மேல் ஒரு 100-ஐக் கூட்டிக் கொண்டு தமிழகத்தில் 700 மில்லியனுக்கு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்வது எப்படி சரியாகும். அது சரியல்ல. சரியான கணக்கின்படி 900 மில்லியன் மீட்டராக இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த இலக்கு மாற்றப்பெற வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட முதற்கண் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வளர்ச்சித் திட்டங்களாக பல்வேறு அயிட்டங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது, எட்டு அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி வருகிறது. அதுவும் எப்போதும் போல் தான் போடப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே எந்தவித

1980 ஜூலை 17] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

மாற்றமும் இல்லை என்றாலும் கூட, அந்த எட்டு அம்சத் திட்டத்திலேதான் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காக, அதிலேயே சில கருத்துகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலே குறிப்பாக 4-வது அம்சத்திற்கு வருகிறபோது அதிலே “கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் வருகின்ற கைத்தறி, நெசவாளர் களுக்குத் தேவையான இடு பொருட்களான பருத்தி நூல், பட்டு, செயற்கைப்பட்டு, சரிகை, சாயம் மற்றும் ரசாயனப் பொருட்களை நியாயமான விலையில் அளித்தல்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் வருஷா வருஷம் சொல்லப்படுவதுதான். ஆனால், எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி இதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது போல் நியாயமான குறைந்த விலையில் அவைகளைக் கொடுப்பதில்லை. வெளி மில்களில் எந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த விலையைவிட சில இடங்களில் அதிமாகக் கூட நமது கூட்டுறவு பஞ்சாலைகளில் இந்த இடுபொருள்கள் அதிக விலையில் விறியோகிக்கப்படுகிறது என்ற நிலையைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலேயே இன்னொன்றும் வேறு இடத்தில் சொல்லப் படுகிறது. இப்படி நியாயமான விலையில் குறைவாகக் கொடுப் பதின் காரணமாக கூட்டுறவு பஞ்சாலைக்கு வரவேண்டிய லாபம் கூட குறைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மை இல்லை. உண்மையில் பார்த்தால், சென், ஆண்டு, அதாவது 1978 ஆம் ஆண்டிலே இந்தப் பன்னிரண்டு பஞ்சாலைகளிலே கிடைத்த இலாபம் 442.75 லட்சம் என்ற முறையிலே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1979-லே 745.99 ஆக கிட்டத்தட்ட 300 லட்சம் என்று கூட வைத்துக் கொள்ளலாம்—சென்ற ஆண்டைவிடக் கூடுதலாக இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது.

இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், கூட்டுறவுப் பஞ்சாலை களில் குறைந்த விலையில் பஞ்ச நூல்கள், சரிகைகள், சாயங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப் பெற வேண்டும் என்பதைக் கொள்கை அளவில் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட உண்மையில் அப்படிக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, வெளியே மில்களில் கொடுக்கப்படு வதைவிட இவைகளைக் குறைந்த விலையில் கூட்டுறவு பஞ்சாலை களிலிருந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழிலைப்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 ஜூலை 17]

பாதுகாக்க இத்தகைய இடுதொருட்களைக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பது மாத்திரம் அல்ல என்று இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நூற்பு இலைகளுக்கு இன்னும் கூட சில இடங்களில் முதலாளிகளைத்தான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நெசவாளர்களின் சிரமத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்க இரு கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் புதிதாக ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி ஆரம்பிக்கப்பெறும் நூற்பாலை பின்தங்கிய பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்பெற இருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் எட்டயபுரம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. இந்த வட்டாரத்தில் பருத்தியும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த இடத்தில் 'பாரதியார் கூட்டுறவு நூற்பாலை' என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அந்த வட்டார மக்கள் ஏற்கனவே மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கவனத்திலே எடுத்துக் கொண்டு எட்டயபுரத்திலே பாரதியார் பெயரில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக இன்னொன்று. இந்தத் துறையில் பாலிஸ்டர் ரக துணியை நல்ல முறையில் நெசவு செய்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவைகள் விற்பனையும் ஆகின்றன. மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். அதை மற்ற துணிகளோடு போட்டி போடக் கூடிய அளவிற்கு விற்க, அந்த நூல்களின் வரியைக், குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலும் அது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணிக்கான எக்ஸைஸ் வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

மாநில அரசின் சார்பில் நூலுக்கு மூன்று பைசாக்கள் சாயத்திற்கு எட்டு பைசாக்கள் என்று நாம் வரி விதித்திருக்கிறோம். அந்த வரியை ரத்து செய்வதன் மூலம் குறைந்த விலைக்கு நூல் சப்ளை செய்யும் முறையில் உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது நான்குமுழ வேட்டி வாங்கச் கோ-ஆப்டெஸுக்குச் சென்றால் ரூ. 10.50-ல் இருந்து ரூ. 11 வரை சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஜனதா (வட்டியைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 4.50ல் இருந்து ரூ. 5.50

1980 ஜூலை 17] [திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

வரை விலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், மத்திய அரசு உதவி கொடுக்கப்படுகிறது அதற்காக. இப்போதுள்ள விலைவாசியின் அடிப்படையில், ஏற்கனவே கொடுத்து வந்த மானியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசு கேட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஜனதா ரக உற்பத்தி இப்போது குறைந்து கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வேட்டி ரூ. 11-க்கு விற்கப்படுகிற நிலையில் ஜனதா வேஷ்டி ரூ. 5 அல்லது ரூ. 5.50க்குக் கிடைக்கும்போது மக்கள் அதைத்தான் அதிமாக வாங்குகிறார்கள். மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து போயிருப்பதை ஈடுகட்ட ஜனதா ரக துணிகளை வாங்குகிறார்கள். இது ஜனதா சேலைகளுக்கும் பொருந்தும், ஜனதா லுங்கிகளுக்கும் பொருந்தும். ஜனதா ரக உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அதன் இலக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978-79-ல் 140.88 லட்சம் மீட்டர் என்றிருந்தது 1979-80ல் 111.58 லட்சம் என்றளவிற்கு உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனதா ரக உற்பத்தியைக் குறைக்கிற முறையில் இருக்கிறது இது. அது சரியல்ல. ஆகவே ஜனதா ரக உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும், அதற்கான முயற்சியைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கைத்தறிக்கு போட்டிபோடுவது விசைத்தறி. விசைத்தறி மட்டுமல்ல, மில்களும் தான். எனவே, அந்தப் போட்டியைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு சர்க்கார் ஒரு கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் குறிப்பிட்ட ரகங்கள் இந்தத் துறைக்கு என்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பல விசைத்தறிகள், பல மில்கள் இந்த உத்தரவை மீறி அவர்கள் இஷ்டம் போல் உற்பத்தி செய்கின்றன. அது சரியல்ல. பல இயக்கங்கள் நடந்த பிறகு அரசு தலையிட்டு 1978-79ல் 1,300 பேர்கள் இந்த விதியை அல்லது உத்தரவை மீறியிருக்கிறார்கள் என்று அதன் காரணமாக 32 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. 1979-80-ல் 1,600 பேர்கள் இந்த உத்தரவைமீறி 320 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறையில் விதியை அல்லது உத்தரவை மீறிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் சென்ற ஆண்டும் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு முந்திய ஆண்டும் சொல்லப்பட்டது. இப்போதும் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய அரசின் உத்தரவு தெளிவாக இல்லை. அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மூன்றாண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இதுவரை மத்திய அரசிலிருந்து பதில் வரவில்லை. ஆகவே, திட்டவட்டமாக, கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட ரகங்களை வேறு யாரும் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டு அதைக் கடுமையான முறையில் அமுல்படுத்த வேண்டும்.

[திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 ஜூலை 1]

விசைத்தறியை எடுத்துக்கொண்டால் ஏற்கனவே லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருப்பது 28,000-க்குத்தான். ஆனால் லைசென்ஸ் இல்லாமல் 30,000 விசைத்தறிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை ஒழுங்குபடுத்தும் முறையில் விரைவில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அது சம்பந்தமாக மத்திய அரசோடு கலந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

நமது அரசு ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அரசுத் துறைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற துணிகளை 50% கோ-ஆப்டெக்ஸ்ஸிலிருந்து வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி வாங்கப்படுவதில்லை. கோடம்பாக்கம் துணி கூட்டுறவுத் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தனியார் துறையிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கோடம்பாக்கம் மாடலை கூட்டுறவுத் துறையில் செய்பவர்களிடம் இருந்து வாங்குவதில்லை. இது குறித்து மதுரையைச் சேர்ந்த கோஆப்டெக்ஸ் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனியார்களிடமிருந்துதான் அதிகமாக வாங்கப்படுகிறது. தனியார்கள் கையில் ஸ்டாக் இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஸ்டாக் இருக்கிறது. மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் சரக்குகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. ஏற்கனவே அவர்கள் என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்களோ அந்த விலைக்கு 3% லாபம் வைத்துத்தான் கோஆப்டெக்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே இதிலே நிர்வாகச் செலவு, மற்றதெல்லாம் இருக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடும். ஆகவே, 9% கொடுக்கப்படுவதற்கு பதிலாக 3% கொடுப்பது சரியல்ல. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வருவாய் வரவேண்டுமென்று சொன்னால், 9% லாபத்தை வைப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, அரசுத் துறையிலே இருந்து ஒரு உத்தரவு முன்னால் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இராஜபாளையத்தில், சக்கரப்பட்டி, அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான, மருத்துவத் துறைக்குத் தேவையான குறிப்பிட்ட பாண்டேஜ் துணியை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று அப்போது பொறுப்பிலே இருந்தபோது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவு சமீபத்திலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட துணிகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டாம் என்று சமீபத்திலே உத்தரவு போய் இருக்கிறது. ஏற்கனவே நடந்து கொண்டிருந்த அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படுகின்ற முறையிலே செய்வது சரியல்ல. அதற்குப் பதில் அந்த வட்டாரங்களிலே இருந்து உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய அந்த துணிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து

1980 ஜூலை 17] [திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

கொள்முதல் செய்ய உத்தரவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) கடைசியாக, விற்பனைக்கு வரும்போது, தமிழ்நாட்டிலே 32 கோடி ரூபாய்க்குத் தேக்கம் இருக்கிறது. அந்தத் தேக்கத்தைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாக வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்திலே தேக்கத்தைத் தவிர்க்க ஏற்கனவே ரிபேட் கொடுத்ததைப்போல் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாங்குகின்ற பொருள்களுக்கு பிரைமரி சங்கங்களுக்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் உடனுக்குடன் பணம் பட்டுவாடா செய்வதில்லை. அதன் காரணமாக இத்தகைய சங்கங்களிலே பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கூட 4, 5 கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால், மதுரையிலே பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 30,000, 40,000, 60,000 என்று பாக்கி நிற்கிறது. இந்தப்போக்கு நடித்தால், கூட்டுறவு சங்கங்கள் எப்படி நல்ல முறையிலே இயங்க முடியும் என்பதை எல்லாம் கவனித்து, அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது). அதற்கான முன் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும்.

1978-79-லே கொள்முதல் செய்வதற்காக 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். ஆனால், இப்போது அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நாம், 1979-80-லே 5 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால், அவர்கள் வாங்கிய கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கின்ற முறையிலே பத்துக் கோடிக்குப் பதில் ஐந்து கோடி ஒதுக்கினால், எப்படி நல்ல முறையிலே அவர்களால் கொள்முதல் செய்ய முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு 10 கோடியாவது ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது கடமை என்று அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது; சட்டமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது; நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வர, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையிலே அது பொறுக்குக் குழுவிற்குவிடப் பட்டது. பிறகு இந்த அரசு கலைக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அந்தச்சட்டம் காலாவது ஆகிவிட்டது. ஆனால் இப்போது நம் கொள்கை விளக்க அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், பாதுகாப்பு கொடுப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும், முறைப்படி செய்யப்படும் என்று. அநேகமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சுற்றி, ஒரு அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அப்படி சேகரித்துக் கொடுத்த அந்த விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு, அந்தத்

[திரு.பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 ஜூலை 17]

தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையிலே உடனடியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து, அதை இந்த அவை முன்னால் சமர்ப்பித்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

வீடு கட்டுவதற்கு 4,000 ரூபாய் கடனும், ஆயிரம் ரூபாய் மானியமும் கொடுக்கப்படுகிறது. உங்களுக்குத் தெரியும், இன்றைக்கு பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்களால் நாம் சொல்லக்கூடிய வீட்டை எப்படிச் கட்ட முடியும்? ஆகவே, 4,000 ரூபாய் என்பதற்கு 6,000 ரூபாயைக் கடனாகவும், மேலும் 1,500 ரூபாயை மானியமாகவும் ஆக ரூ.7,500-ஐக் கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

சேமிப்பு பாதுகாப்பில் நெசவாளர்கள் 6 பைசா கொடுத்தால், அரசு 3 பைசா தான் கொடுக்கிறது. அதை ஈகுவலாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், பஞ்சாலைக் கூட்டுறவுத் தொழிலில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இன்னும் பதிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், 240 நாட்கள் அவர்கள் தொடர்ந்திருந்தால் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

[முற்பகல் 11-40]

*திரு.ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நெசவுத் தொழில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்தியப்பெருநாட்டிலே, குறிப்பாக தமிழகத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிற தொழிலாகும். இந்தத் தொழிலுக்குப் போதுமான, கூடுதலான ஆதரவு அளித்தால் சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் அதிகரிக்கும். நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க நல்லதொரு வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்தக் கருத்தினைக் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அதிலும், குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் தற்போது 60 சதவிகிதம் நெசவாளர்கள் உள்ளனர், அதை 75 சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அறிக்கையில் பக்கம் 4-ல் 1979-80-ஆம் ஆண்டில் 54.22 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் 1980-81ஆம் ஆண்டுக்கு 50 இலட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட நான்கு இலட்சத்திற்கு மேல் குறைவாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கிக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கைத்தறித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு காசுக் கடன் வழங்கும் முறை பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது கடந்த ஆண்டு உற்பத்தியின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது இருந்த விலைவாசி நிலவரத்திற்கும் இப்போதுள்ள விலைவாசி நிலவரத்திற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கேற்ப அந்தக் கடனை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்காக தமிழக அரசு ரிசர்வ் வங்கியோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவை செம்மையாக நடைபெறுவதாக அறிகிறேன். அதற்கு என்னுடைய பராட்சி தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, காஞ்சிபுரம் காமாட்சியம்மன் கூட்டுறவு நூற்பாலை என்று உள்ளது. அது 60 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் நடைபெறுவதாக அறிகிறேன். இன்றுவரை நஷ்டம் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. அந்த நஷ்டத்திற்குக் காரணம்—நிர்வாக இயக்குநர் ஒழுங்காகச் செயல்படுவதில்லை, எப்போதும் காம்ப் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதுதான். அதுபோன்ற அதிகாரியைக் கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டித்து நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கும்படி காஞ்சித் தொகுதி மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காமாட்சியம்மன் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் முன்பு 100 ஆம் நம்பர் 120 ஆம் நம்பர் நூல் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்தன. தற்போது 40 ஆம் நம்பர் நூல் மட்டுந்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க உரையில் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜரிகை கமிட்டி பற்றியும் சுத்தமான ஜரிகை வாங்குவது பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே காஞ்சிபுரம் நகரத்தின் சங்கத்தின் சார்பில் இந்த ஜரிகை வாங்குவதில் பல குறைபாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கமிட்டி முறையாக, ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லையென்ற கருத்து எங்கள் பகுதியில் பரவலாக நிலவுகிறது. கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றி உடனடியாகக் கவனித்து அந்த ஜரிகைக் கமிட்டியை ரத்து செய்து பிரதம சங்கங்களே நேரடியாக ஜரிகையை வாங்கும் ஏற்பாடு ஏற்கனவே இருப்பதைப் போல் அந்த முறையைப் பின்பற்ற நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்தில் சிலோன் அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அகதிகளுக்குக் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க மானியக் கோரிக்கையில் வழி செய்யப்

[திரு. ப. வெங்கடகப்பிரமணியம்] [1980 ஜூலை 17]
படவில்லை. தயவுசெய்து அந்தக் குடும்பதினருக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக ஒரு வீட்டுக்கு ரூபாய் ஐயாயிரம் கொடுக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய் போதுமானதாக இல்லை. ஒரு நெசவாளர் தறி போடும் அளவுக்கு ஒரு வீடு கட்ட வேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஏழாயிரம் ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரிபேட்டுக்காக 1979-80-ல் 250 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது; 1980-81-ல் 250 இலட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. கூடுதலாக ரிபேட் கொடுக்கும் வகையில் கூடுதலான தொகை ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சி மாநகரில் ஒரு புராசனிங் அன்ட் சைசிங் யூனிட்டை, (Processing and sizing plant) ஏற்படுத்தவேண்டும். அங்கே 25,30 சங்சங்கள் உள்ளன. அந்த யூனிட்டுகளை ஆரம்பித்தால் தொழில் சம்பந்தமான வேலைவாய்ப்புகள் உண்டாக வசதி ஏற்படும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேவிங்க்ஸ் அன்ட் செக்யூரிட்டி ஸ்கீம் என்று இதிலே போடப்பட்டுள்ளது. அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். அந்தத் திட்டத்தினுடைய பைலாவிலே தவறுதலாக ஒரு விதி முறை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தத் திட்டத்தின் நலன்களை நெசவாளர்கள் அனுபவிக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்திலே வயது வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆனால் 5 ஆண்டுக்காலத்திலே திட்டம் வந்தபோது ஏற்கனவே சேர்ந்துவிட்ட நெசவாளர்களுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட பலன்களை அனுபவிக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தின் பைலாவை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து அதை முறையாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து The Tamil Nadu Handloom Workers ' (Conditions of Employment and Miscellaneous Provisions) Act, என்ற சட்டம் கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது. அதை மீண்டும் செலக் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் நேரடியாகச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவந்து பாஸ் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17] [திரு. ப. வெங்கட்சுப்பிரமணியம்]

அடுத்து கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் பற்றி நிறையச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் எண்ணியிருந்தாலும் நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த நிறுவனம் முறையாகச் செயல்படவில்லை. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே சரக்குகளை உடனே எடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருந்தும் கூட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தச் சரக்குகளை எடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. எங்கள் பகுதியில் வட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சரக்குகள் தேங்கியிருந்தாலும்கூட, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம், வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அந்தச் சரக்குகளை எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரிகள் நம்முடைய ஆட்சிக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பை வேகமாகக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பவர்லூம்கள் பற்றி இதிலே குறிப்பிட்ட பட்டிருக்கிறது. பவர்லூம்கள் எந்த அளவுக்கு வருகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு நெசவாளர்களுடைய வாழ்வு நசுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகவே இந்த பவர்லூம்களை உடனடியாக ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு சரிகை நிறுவனம் காஞ்சிபுரத்திலே இருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு வெள்ளி ரகம் சூரத்திலிருந்து வருகிறது, அதற்கு காஞ்சிபுரத்திலே தங்கமுலாம் பூசப்படுகிறது. சூரத்திலிருந்து வருகிற வெள்ளி அவ்வளவு நல்ல தரமானதாக இல்லை, தங்க முலாமும் நல்லதாக இல்லை. அதிலே ஷேனிங், அதாவது பளபளப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து அங்கே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு சரிகை நிறுவனத்தை ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனமாக மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசினுடைய மானியத்திலே மிக முக்கியமான மானியமாக வருகிற இந்த நெசவுத் தொழில் மானியத்திலே

[திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

[1980 ஜூலை 17]

பேசுவதற்காக நான் உள்ளபடியே பெருமை அடைகிறேன். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழிலில் தான் தமிழகத்திலே அதிகமானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. என்னுடைய ஆரணி தொகுதியிலே மட்டும் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற மக்கள் 35 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே இவர்களுக்கு மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய முறையிலே நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். வெளி மாநிலத்திற்கும் வெளி நாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்து பட்டு சேலைகளின் மூலமாகக் கிடைத்த லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் மூலம் அந்தத் தொகுதி நெசவாளர்கள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

இந்திய அரசு நிதி உதவியுடன் கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தில், நான்கு தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்களையும், இரண்டு ஏற்றுமதி வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் அமைத்துள்ளது. ஆனால் இதில் ஆரணி சேர்க்கப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் கைத்தறியினுடைய விற்பனை 15 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. அது புரட்சித் தலைவரவர்களிடையே அரசிலே—1979-80 ஆம் ஆண்டிலே 36 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை என்று உயர்ந்துள்ளது. இது பாராட்டு தற்குரிய ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவரவர்கள் தலைமையிலே உள்ள இந்த அரசு கைத்தறி மேம்பாட்டுக்காக மிகவும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 5.56 இலட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன. இது பத்து இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கிறது. இந்தத் துறையைத் தீவிரப்படுத்தி மேலும் 30 இலட்சம் பேர்கள் வாழ வகை செய்யும் திட்டத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்திய நாட்டின் உற்பத்தி 2,300 மில்லியன் மீட்டர் துணி என்றால், தமிழகத்திலே மட்டும் 600 மில்லியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தியாகிறது என்றால் அது தமிழகத்திற்குப் பெருமையாகும், அதாவது இந்திய நாட்டில் உற்பத்தியாகும் துணியில் நான்கில் ஒருபாகம் தமிழகத்தில்தான் உற்பத்தியாகிறது என்றால் தமிழகம்தான் அதில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது அதற்கான பாராட்டை தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

கைத்தறிக் துணி உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகின்ற நெசவாளர் களுக்கு நிரந்தர ஊதியம் தொடர்ந்து கிடைக்க இந்த அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பது பெருமைபடக்கூடிய ஒன்றாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நூல் கிடைக்காமல் அவதிப்படும் நெசவாளர்களின் அவல நிலையை மாற்றவும், தேங்கிக் கிடப்பதை ஏற்றுமதி செய்தும் நெசவாளர் களின் துயரைத் துடைத்திட்ட இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனம், தமிழ்நாட்டிலே புதிய வேகத்தையுடைய, புதிய எழுச்சியையும், புதிய உத்வேகத்தையும், நல்ல முன்னேற்றத்தையும் கண்டிருக்கிறது. அந்த கோவாப் டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்கு தமிழக மக்களின் சார்பாக நான் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஆஸ்திரேலியா, ஜெர்மன் போன்ற நாடுகளுக்கு 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 2.60 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகத் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏற்றுமதியைப்பற்றி ஒரு உறுப்பினரவர்கள் இங்கே குறைபாட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எதற்காக அந்தக் குறைபாட்டைச் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏற்றுமதியைச் சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏற்றுமதியின் மூலம் தமிழகத்தின் பெருமை நிலைநாட்டப்படக்கூடிய ஒன்றாகும் என்பதை அவருக்கு இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் மூலம் 5,000 ரூபாய் அளவில் திட்டம் போட்டு, அதில் மாநில அரசு 1,000 ரூபாய் உதவித் தொகையாகவும், 4,000 ரூபாய் வீட்டு வசதி நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகத்தால் கடனாகவும் அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பெருமைப் படாமல் இருக்க முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 1,650 வீடுகள் கட்டப் பட வேண்டுமென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் கைவி, துண்டு, பெட்ஷீட், வேட்டி போன்றவைகள் கைத்தறியிலே மட்டும்தான் உற்பத்தியாக வேண்டும். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மற்ற நிறுவனங்கள் மூலம் உற்பத்தி யாவதை இந்த அரசு தடை செய்ய வேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

[1980 ஜூலை 17]

நூலுக்குத் தேவை-டிமான்ட் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அந்தந்த சொசைட்டிகள், உபரியாக இருக்கும்பொழுது வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, டிமான்ட்-தேவை ஏற்படுகின்றபொழுது அதை விறியோகம் செய்தால் எல்லோருக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

தனியார் மில்லை அனுமதித்தால் எலக்ஷனுக்கும் அதற்கும் ஏதோ தொடர்பு இருக்கும் என்பதைப்போல ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். நான் இந்த மாமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏமாண்டுக்காலம் இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சியை நீங்கள் நடத்தியிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுது பல தனிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இதுப்போலப் பணத் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு தான் நீங்கள் அந்த அனுமதியை அளித்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். “தான் திருடி அசல் வீட்டுக்காரியை நம்ப மாட்டான்” என்று சொல்வதைப்போலத்தான் அந்த உறுப்பினர் சொல்வது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெசவாளர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் நோய் நொடி இல்லாமல் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழக அரசு எடுக்கின்ற திட்டங்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு வர்த்தகத் துணை அமைச்சர் திரு. அன்சாரி அவர்கள் 7-7-80-ஆம் நாளன்று சென்னையில் கூட்டுறவு கைத்தறியாளர்கள் மாநாட்டில் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலத்திலும், வாரணாசியிலும் உள்ள கைத்தறித் தொழில் நுட்ப இந்தியக் கழகத்தின் பொறியியல் நிலையங்கள் துவங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். விரைவில் அது துவக்கப்பட வேண்டுமென்று மைய அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள தேசிய கைத்தறி அபிவிருத்தி கார்ப்பரேஷனைத் தொடங்கியிருப்பதற்காக தமிழக அரசின் சார்பில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் 3 ஆண்டுகளில் 214 நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைந்திருப்பது, நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நெசவுத் துறைக்குத் தமிழக அரசு செய்திருக்கிற சாதனையைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அனைத்திந்திய கைத்தறித்துணி உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினுடைய தலைவர் திரு. பானாஜி அவர்கள் மத்திய அமைச்சர் முன்னாலே ஒரு குறையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழில் பல நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாகி வருவதாகவும், கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக, மத்திய அரசினால் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு

1980 ஜூலை 17]

[திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

இச்சங்கங்கள் ஆளாகி இருப்பதாகவும் மத்திய அரசு அமைச்சர் எதிரிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மைய அரசு அந்நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு அளிப்பதன் மூலம் மூலப் பொருட்களைத் தொடர்ந்து வழங்கி, வீற்பனை வசதி செய்து கொடுத்து, தொழில் நுட்ப முறையை உயர்த்தி, உற்பத்தி முன்னேற்றம் கண்டு, வேலையான செயல்முறை வசதி செய்து கொடுக்கும் இந்தத் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மேலும், இந்த ரூ. 5,000 கடன் கொடுக்கும் திட்டம் ஒரு சில இடங்களிலே அதிகாரிகளால் சரியாகச் செயல்படுத்தப் படவில்லையென்ற குறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற பேரவைத் துணைத் தலைவர் தொகுதியிலே, சேரன்மாதேவியிலே, புதுக்குடி, வீரவநல்லூர், கல்லிடைக்குறிச்சி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டகடனும் மானியமும் வழங்கப்படவில்லை, அதே போன்று, ஆரணி தொகுதியிலே பல் இடங்களிலே அபிவிருத்திப் போட்டு, இன்னும் மக்களுக்குப் பணம் சரிவரப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டக் கடனும் மானியமும் விரைவில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், புதுக்குடியிலே வீடு கட்டி அது மழையால் இடிந்து போயிருக்கிறது. அந்த வீடும் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துதான் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி அதற்குப் பணம் தர மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இந்த அரசு தலையிட்டு, அந்த ஏழை மக்களுக்கு இந்த நெசவாளர்களுக்கும் பங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்ஷூரன்ஸ்திட்டத்தால் நெசவாளர்கள் பயன் அடைகிறார்கள் என்றாலும், இப்போது தருகின்ற ரூ. 500 போதாது என்பதைப் பணிவோடு இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு கைத்தறி துறை அமைச்சர் பெரிய மனது வைத்து, இந்த ரூபாய் 500 ஐ அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. குமாரி ஸ்ரீமதி: அவைத் துணைத் தலைவரவர்களே கைத்தறி, நெசவு, கதர், கிராமத் தொழில்கள் அனைத்து வரும் தமிழக மக்களுடைய நல்வாழ்வைத் தேடுகின்ற இம் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்ததற் முதலிலேயே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அரசு கொடுத்திருக்கிற குறிப்புகள் நலிந்தவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருப்பதை இங்கே

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 17]

தோற்றுவித்தாலும் இன்னும் பல காரியங்களிலே அவர்களுடைய கவனம் செலுத்தப்படுவதற்கு சில குறிப்புகளையும் சில வேண்டுகோளையும் வைப்பதற்கு உங்கள் அனுமதியைப் பெற்று பேசுகின்றேன். தமிழ்நாடு நெசவாளர்கள், அவர்களை நம்பி யிருக்கிற குடும்பம் ஆக மொத்தம் பல இலட்சம் பேர்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு நிரந்தரமாக இல்லாமலிருக்கிறது. சான்றாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாட்டு நெசவாளர்களின் வேலை வாய்ப்புக்கென்றே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மத்திய-மாநில அரசுகளின் தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு மாதத்திற்கு 10 நாட்கள்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், மத்திய-மாநில அரசுகள் சேர்ந்து செய்கின்ற நிலையிலேயே 10 நாட்கள்தான் வேலை என்று சொன்னால், மற்ற நெசவாளர்களுக்கு எத்தனை நாட்கள் வேலை கிடைக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போலவே, கரைபோட்ட வேட்டிகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற எண்ணம் மட்டுமல்லாமல், சட்டமே அரசாங்கத்திடமிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் விசைத்தறிகள் அவைகளை ஓரளவுக்கு தயாரிப்பதன் மூலம் போட்டியிலே கலந்து கொள்ள முடியாமல், கைத்தறி வேட்டிகள் தேங்குகின்றன. அதனை நெய்கின்றவர்கள் விற்கவில்லையே என்று ஏங்குகின்றனர். இந்த விசைத் தறிகளுடைய போட்டி மட்டுமல்லாமல், சில மில்கள் வெள்ளைத் துணியைத் தயாரித்து ஓரத்திலே கரை போட்டு விற்றுவிடுவதாக ஒரு தகவல் வந்திருப்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து, நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

நெசவு நெய்வதே ஒரு அதிக நெஞ்சு அழுத்தத்தில் செய்கின்ற ஒரு வேலையாக இருந்தாலும், நெஞ்சு வலியை உற்பத்திப் படுத்துகின்ற ஒரு வேலையாக இருந்தாலும், மொத்த நூல்களைப் பயன்படுத்தி வேலை செய்கின்ற ஐழுக்காளங்கள், பெட்ஷீட்டுகள் போன்ற துணிகளை நெய்கின்ற நெசவாளர்கள் அதிலே அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த வகையில் பாதுகாப்பு அளிப்பது, நிவாரணம் அளிப்பது என்பதையும் அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கீழே எல்லாக் கைத்தறி நெசவாளர்களையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது எங்களுடைய உயர் லட்சியம் என்பதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்து, அதே நேரத்தில் சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயர்களிலே இருக்கின்றனவை அல்லாமல் கூட்டுறவு சங்கங்களே

1980 ஜூலை 17]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அல்லாமல் இருப்பதும், சில மாஸ்டர் வீவர்கள் சிலருடைய பெயரிலே எழுதி வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பெயர்களிலே நூல் களைவாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்றுத் தீர்த்து, ஆனால் துணி உற்பத்தி செய்ததைப்போன்று கணக்கிலே எழுதி வைத்து, நீங்கள் ரிபேட் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் விற்கப் பட்டதாக 60,000, 70,000 என்று சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பதை இந்த அரசு கவனித்துத் தடுத்து, அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற நல்ல பல திட்டங்கள் எல்லாம் நவீன நெசவாளிகளுக்குப் போகின்ற வழிவகைகளை நிச்சயமாகக் கண்டாக வேண்டும்.

அதற்குக் காரணமாக அமைவது என்னவென்று சொன்னால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேர்தல் நடத்தாமல், தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போவது என்பது தான். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மிக விரைவில் தேர்தல்கள் நடத்துகிறபோது, அந்தத் தேர்தலிலே வெற்றிபெறக்கூடியவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும் என்ற காரணத்தை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பெரிய சொசைடிகள் எக்சிபிஷன்ஸ் பொருட்காட்சி சாலைகளில் மட்டும் தங்களுடைய ஸ்டால்களை வைத்து துணிகளை விற்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அது நல்ல ஏற்பாடுதான். ஆனால் அந்த பொருட்காட்சியின் உள்ளே அலங்காரங்களை நாங்களே செய்கிறோம், நீங்கள் வாடகை கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி மிக அதிகமான வாடகையை வசூலித்து, சில சங்கங்கள் தங்களுடைய விற்பனையிலே வந்த ஊதியம் அத்தனையையும் வாடகையாகக் கொடுத்துதாகக் குறிப்பிட்டு இருப்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அது போலத்தான், அம்மாப்பேட்டையில் உள்ள நெசவாளர் தொழிற்சங்கம் இருக்கிறதே அந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் போன்ற சொசைடிகள் அதிகமான கிளைகள் திறப்பதற்கு முன்வருமே யானால் அரசாங்கம் அவைகளுக்கு உடனடியாக அனுமதி கொடுப்பது நல்லது. அதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் விற்பனையும் அதிகரிக்கும் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, நெசவாளர்கள் இயற்கை சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்படுகின்ற போது அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துயரங்களை துடைக்கின்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், தெற்கு வைத்தியநாதபுரம், கியு. 751-ல் சங்கத்தைச் சேர்த்த உறுப்பினர் பெருமாள் அவர்களுக்கு ஒரு இழப்பு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 17]

மழைக்காலத்திலே ஏற்பட்டது. அவர் கைத்தறி வைத்திருந்தார். அவர் வீட்டுச் சுவர் இடிந்து விழுந்து, தறி நாசமாகி, துணிகள் எல்லாம் வெள்ளத்திலே மிதந்து கொண்டு சென்ற காரணத்தினாலே அவருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது என்பதை அவர் மனு கொடுத்து, 22-11-79 அன்று ஆய்வாளர் சென்று பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள். பார்வையிட்ட பிறகு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இன்று வரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன் 21-11-1979 அன்று பார்வையிட்டதற்குப் பின்னால் இத்தனை மாதங்கள் ஆகியும் அவருக்கு ஈட்டுத் தொகை கிடைக்கவில்லை என்றால், ஒரு ஏழை நெசவாளி அவனுடைய குடும்பம் எப்படி வாழும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று உங்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துணித் தேக்கம் 50 கோடிக்கு மேல் இருப்பதாகக் கணக்கு தரப்படுகிறது. 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துணித் தேக்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஏன் அந்த அளவிற்கு தேங்கிக் கிடக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிப்பது தான் இந்த அவையின் கடமை, இந்த அரசின் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்களிலே 9 சதவீதம் அதிகமாகக் கொடுத்து, துணிகளை கோவாப்டெக்ஸ் வாங்கி, 20 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதம் வரையிலும் வைத்து விற்க வேண்டுமா? ஆகவே, ப்ரைமரி சொசைடிகளுக்கு கோவாப்டெக்ஸ் மூலம் கிடைக்கின்ற லாபம் 9 சதவீதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 9 சதவீதம் லாபத்திற்கு அவர்களிடத்தில் இருந்து வாங்கி, 20 சதவீதம் அல்லது 30 சதவீதம் அதிகம் வைத்து விற்கிற நேரத்தில் துணி விலையை அதிகப்படுத்தி விற்கிற காரணத்தால் மற்றவர்கள் வாங்குவதற்கு அஞ்சுகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

இரண்டாவது செய்தியாக, பொருட்காட்சிகள் நடக்கின்ற நேரத்தில் மட்டும் இந்தக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு பதிலாக கைத்தறித் துணிச் சாலை—கைத்தறி கடைகள் என்று சொல்கிற அளவிற்கு — எப்படி மோட்டார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்கப் போகிற நேரத்தில் ஒரே இடத்தில் பல கடைகள் இருக்கின்றனவோ அதே போல கைத்தறி கடைகளும் நிரந்தரமாக ஒரு இடத்தில் வைப்பதற்கான திட்டத்தை அரசு பரிசீலித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அதிலே பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கின்ற வகையில் ஆந்திர மாநில கூட்டுறவுச் சங்கம் அவர்களுக்கு கமிஷன் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அதேபோன்று ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து இங்கே விற்பனையிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள் அதிகம் விற்பதற்கு உரிய வகையிலே ஊக்கம் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் அரசு சிந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்த செய்தியாக இங்கே பனை பொருள் பற்றி இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வருகிற காரணத்தாலே, அது கதர் வாரியத்திலே இருக்கிற காரணத்தாலே, இரண்டையும் எடுத்துச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியத்திலே ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் காந்தி மகானின் திட்டத்தின்படி வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள், பெருமா நல்லூர் போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு சரியான ஊதியமே கொடுக்கவில்லை என்ற புசார் வந்து இருக்கிறது. பெருமா நல்லூர்-தமிழ்நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம்-67 நபர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்குக் கொடுக்கின்ற கூலி 2½ ரூ. முதல் 3 ரூ. வரை தான் இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக குறைந்த பட்சம் ரூ.7 கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது அரசே ஆணையிட்டு இருக்கிறபோது 3 ரூபாய் கொடுக்கும் நிலை இருக்குமானால், அதுவும் மாதம் முழுவதும் வேலை இல்லை என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்குமானால் அது எத்தகைய வகையில் நெசவாளர்களுக்கும், கதர் தத்துவத்திற்கும் பயன்படும் என்பதை-கதர் சித்தாந்தம் என்பது ஏழை எளிய மக்களை வாழ்விப்பது தான்—எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

பனை பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் 47 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 4 கோடி பனை மரம் இந்த நாட்டிலே இருப்பதாகவும், அதிலே 60 லட்சம் பனை மரங்கள் தான் பயன்பட்டு இருப்பதாகவும், சொல்கிறார்கள். ஆகவே 3 கோடியே 40 லட்சம் பனை மரங்கள் பயன்படாமல் இருக்கின்றன என்கிற தகவலும் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

வெறும் 60 லட்சம் பனை மரங்களைப் பயன்படுத்தி, நார் போன்ற பொருள்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப் படுகின்ற பொருள்களை 40 லட்சம் ரூபாய்க்கு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன என்று சொன்னால் மேலும் பல மரங்களை பயன்படுத்துவதன் மூலம் இன்னும் எத்தனை எத்தனை பொருள்களை நாம் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்பதை சிந்திக்கவேண்டும்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 17]

அதிலிருந்து கிடைக்கும் நுங்கு; நுங்குதல் என்றாலேலே குடித்தல் என்று தான் பொருள். ஆக, இள நுங்குகளை எடுத்து, பதப்படுத்தி, டப்பாக்களில் போட்டு, பாட்டில்களில் போட்டு அடைத்து, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போலவே, பனம்பழத்தின் மேலே இருக்கும் சாறை எடுத்து ஜாம் செய்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியுமா என்பதும் பரிசோதனையில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெற்றது என்பது தெரியவில்லை.

அதைப் போலத்தான் பனை ஜாம் எடுத்ததற்குப் பின்னாலே அந்தப் பனம் கொட்டையை புதைத்து வைத்து, அது முளைக்கிற போது, நமக்கு இரண்டு லாபம் கிடைக்கிறது. பனம் கிழங்கு ஒன்று கிடைக்கிறது. அவ்வாறு எடுக்கிற போது தவன் என்று சொல்கிற நுங்கைவிட சற்று கடினமாக இருக்கின்ற இனிய பொருள் ஒன்று கிடைக்கிறது. அவற்றை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவிற்கு நாம் முயற்சிக்கலாம்.

அதோடு கூட பனம் கொட்டையிலிருந்து எண்ணை எடுக்க முடியுமா என்பதும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருவதாக அறிகிறேன். அந்தப் பனம் கொட்டையிலிருந்து எண்ணை எடுக்கும் ஆராய்ச்சி வெற்றி பெறுமானால் ஏழை எளிய மக்கள் ஏராளமாக வாழ்வு பெறுகின்ற சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கதர்-கிராம தொழில் என்று வருகிற காரணத்தால்—காட்டேஜ் அன்ட் வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ்போர்ட். ஏராளமான தொழில்களை பார்வையிட வேண்டிய காரணத்தால், பனைப் பொருள் வாரியம் என்று தனி வாரியம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் எல்லாம் இந்த அரசை வெகுவாகப் பாராட்ட முன் வருவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அத்தனைப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. அத்தனை காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டியிருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், பனை வெல்லத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பனை வெல்லம் உடலுக்கு நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். பனை வெல்லத்திலே தான் காப்பி போடவேண்டும் என்று காந்தி மகான் நமக்குக் கட்டளை யிட்டார். சுக்கும் மல்லியும், பனை வெல்லமும் போட்டு குடிக்கிற காப்பி மிக நல்ல காப்பி என்றும், உடலுக்கு நல்லது என்றும் சொல்கிறார்கள். உடலுக்குத் தீமை விளைவிக்கும் மற்ற காப்பியைக் குடிப்பதற்குப் பதிலாக காந்தி சொன்ன காந்தி காப்பி என்று அழைக்கும் அந்தச் சுக்கு

1980 ஜூலை 17]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

காப்பியை போடுவதோடு அல்லாமல், அரசாங்கம் எங்கெங்கே தன்னுடைய அலுவலகங்களை வைத்து இருக்கிறதோ அந்தந்த கேன்டீன்களில் எல்லாம் அந்த மரபுப்பொடி போடுகின்ற காப்பியோடு, இந்த பனை வெல்லக் காப்பி என்று சொல்லப் படுகின்ற, சுக்குக் காப்பி என்று சொல்கிற, காந்தி காப்பி என்று சொல்கிற பனை வெல்லக் காப்பியும் கொடுக்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்தால், அந்தப் பனை பொருள் அந்தப் பனை வெல்லம் அதிக விலைக்கு விற்று, ஏழை, எளிய மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதோடு, அதை அருந்துகின்றவர்களும் நல்ல உடலைப் பெறுவார்கள் என்று உங்களுக்கு நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கெனவே பட்டிஸ்ட்டில் பேசுகிறபோது, முதல் முதலிலேயே பேசினேன். குருத்துப் பண்ணை, 4 ஆண்டுக் காலம், 5 ஆண்டுக் காலத்தில் வருகிற அளவிற்கு பனை மரங்களை பண்ணை போலவே, விவசாயப் பண்ணை போலவே, பயிரிட்டு, அந்தக் குருத்துகளை எடுத்து சுவை மிக்க அந்தக் குருத்துகளை எடுத்து அந்நியச் செலவாணி சுட்டுகின்ற அளவிற்கு செயல்பட வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலபல ஆண்டுகளாக விபத்தில் இறந்துபடுபவர்களுக்கு பல ஆண்டுகாலமாக பணம் கொடுக்கப்பட்டாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. பனை மரத்தில் இருந்து விழுபவர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களுக்கு உடனடியாக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

கைக்குத்தல் அரிசி, பனை வெல்லம் போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் நாட்டு மக்கள் நல்ல வகையில் பயன்படுத்துகிற அளவிற்கு நல்ல பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பனை ஏறும் தொழிலாளர், நெசவுத் தொழிலாளர் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஜினதா இன்சூரன்ஸ் திட்டம் நாம் அதிக அளவிற்கு பயன்படுத்தும் நிலைமை ஏற்படுமானால், அவர்களுக்கு துன்பமும், துயரமும், சேதமும், விபத்தும் ஏற்படுகின்றபோது அதிக பலன் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது எனது கருத்துகளைச் சொல்ல அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-10.)

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற கைத்தறி

[திரு. எம். சின்னசாமி]

[1980 ஜூலை 17]

மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துகளைக் கூறுவதற்கு அனுமதி அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உலகப் பொதுமறையைத் தந்த திருவள்ளுவரே நெசவுத் தொழில் செய்துதான் பிழைத்தார் என்பது வரலாறு. கைத்தறித் தொழிலாவது பழம் பெருமை மிக்க தொழில் என்பதும் தமிழ்நாடு இன்றைய தினம் கைத்தறி உற்பத்தியில் இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்துவருகிறது என்பதும் உள்படியே பாராட்டுக்குரியதாகும்.

நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் 2,300 மிலி மீட்டர் கைத்தறித் துணியில் நமது தமிழ்நாட்டில் 600 மிலி மீட்டர் கைத்தறித் துணி உற்பத்தியாகிறது என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களைவிட உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது அது உள்படியே நாம் பெருமைப் படத்தக்க ஒன்றாகும்.

கைத்தறித் துணிகள் மீது பொது மக்களுக்கு நாட்டம் குறைந்து, கைத்தறித் துணிகள் தேக்கம் ஏற்பட்டு, அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்பட்ட நேரத்தில் கைத்தறி துணி மூட்டைகளை தலையிலே சுமந்து, தெருத் தெருவாக விற்றுத்தந்து, அதற்கு ஒரு மகத்துவத்தை ஏற்படுத்தி, கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்கி, அவர்களைக் காப்பாற்றியவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அந்த அண்ணாவின் பெயரால் அவர்களுடைய கொள்கையைச் சொல்லி, இன்று நாட்டி மக்களிடம் ஓட்டு வாங்கி இங்கே வந்திருக்கிற இந்த அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் மேம்பாட்டிற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை இந்த கொள்கைக் குறிப்பிலே அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தறி நெசவாளர்களின் கவலையைப் போக்கி, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கின்ற திட்டங்களை இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை பாராட்டுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அவர்கள் விலா எலும்பு நோக நாளெல்லாம் வருத்தப்பட்டு தொழில் செய்தாலும் அவர்களுக்கு சட்டப்பாதுகாப்பு இல்லாத அவலநிலை இதுவரையில் இருந்தது. இன்றைக்கு இந்த அரசு அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக, இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லாமல் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை அன்றைக்கு மத்திய அரசு கலைத்தது; மீண்டும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அரசாங்கம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் கவலையைப் போக்கி, அவர்கள் கண்ணீரை

1980 ஜூலை 17]

[திரு. எம். சின்னசாமி]

துடைக்க பாதுகாப்பு சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அதிகமான கைத்தறிகளையும், நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவருவது பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக ஏறத்தாழ 75 சதவிகிதம் நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர முடியும் என்று இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசையும், அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற புரட்சித் தலைவரவர்களையும், கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதைப்போல கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீட்டுவசதித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும். நெசவாளர்கள் இன்றைக்கு வாடகை வீடுகளில் அதுவும் குறைந்த வாடகைக்கு இருந்து கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில நேரங்களில் அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே, கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் சொந்தமாக வீடு கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இந்த அரசிடம் இருக்கிறது. அதுபற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதை கொஞ்சம் வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதிகப்படியாக வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க அரிசன நல வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க கைத்தறி நெசவாளர் வீட்டு வசதி வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல என்னுடைய கருர் தொகுதியை பொறுத்தவரையில், அங்கே உற்பத்தியாகின்ற கைத்தறித் துணிகள், பெட்டீட்கள் இங்கிலாந்து, ரஷியா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு எல்லாம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அதன் மூலம் அந்நியச் செலவாணியை அங்கே இருக்கிற வியாபாரிகளும் மற்றவர்களும் இந்த அரசுக்கு ஈட்டித் தருகிறார்கள்.

ஆனால், அதே நேரத்தில் நூல் விலை அதிகரித்து இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலிலே சற்று தொய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியாளர்களும், நெசவாளர்களும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நூல் விலையைக் கட்டுப்படுத்திக் குறைக்க வேண்டும். அதனை ஒரே சீராக ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் அந்தத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், கைத்தறி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் இடையிலே தரகர்கள் இருந்துகொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய லாபத்திலே பங்கு போடுகிறார்கள். எனவே, கைத்தறி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் இடையிலே இடைத் தரகர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற மாஸ்டர் வீவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவருவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்படுகின்றது. அப்போது கைத்தறி மச்சங்கள் எறிந்துபோய் விடுகின்றன. அதனால் உடமையாளர்களுக்கு அதனால் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டு மீண்டும் அந்தத் தொழிலை அவர்களாலே தொடங்குவதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன செய்வதென்றே புரியாமல் இருக்கிறார்கள். கடந்த 4 மாதத்திற்கு முன்பு கூட ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டது. தற்போது பத்து நாட்களுக்கு முன்னாலே கூட இரண்டு இடங்களில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு அதனாலே கிட்டத்தட்ட 40, 50 கைத்தறி உடமையாளர்களும் பல நூறு கைத்தறி நெசவாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்தக் கைத்தறிக்கு கொட்டகைகளை கண்டிப்பாக இன்கூர் செய்யவேண்டும் என்றும் அதற்கான கட்டணத்தை வசூலிக்கவேண்டும் என்றும் சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கைத்தறி உரிமையாளர்களுக்கு அரசாங்கத்திலே இருந்து 450 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே 150 ரூபாய் மானியம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு ஏறத்தாழ 3 மாத காலம், 4 மாத காலம் ஆகிறது. ஆகவே அவர்கள் வேறு வழியில்லாமல் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே உடனடியாக அவர்களுக்கு கடன்களைக் கொடுக்கின்ற வகையில், ஒரு தறிக்கு எவ்வளவு ஆகின்றதோ அவ்வளவும் கொடுக்கின்ற வகையில் உடனடியாக இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் துணிகள் இன்று அதிகமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்கள் 10 நாட்களுக்கு முன்னாலே என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் பார்த்து அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற துணிகளையும் பார்த்தார்கள். அப்படித் தேங்கிக் கிடக்கின்ற கைத்தறித் துணிக்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அது குறித்து வலியுறுத்த வேண்டும். அப்போது நான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உற்பத்தியாகும் துணிகள் தேக்கம் இல்லாமல் இருக்கும். அவ்வாறு தேக்கம் இல்லாமல் இருந்தால் நான் கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்ற தத்துவத்திற்கு நாம்

1980 ஜூலை 17]

[திரு. எம். சின்னசாமி]

வழிகாட்டியாக இருப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசிலே பொறுப் பேற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவர்களைப் பாராட்டி எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு அவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தக் கைத்தறி மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன். செய்யும் தொழிலைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கின், நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை என்று கூறினார்கள். அதே சமயம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அழகு தருவது ஆடை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் கிராமப் புறங்களிலே குறிப்பிடுவார்கள். ஆடை நெய்கிறவன் என்று அடித்துச் சொல் என்று சொல்வார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்தது கைத்தறி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் ஏறக்குறைய உண்மைதான். 56 இலட்சம் தறிகளைக் கொண்ட அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சர்யம் தோய்த்தல் மற்றும் நெய்தல் போன்ற தொழில்களிலே 30 இலட்சம்பேர் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி என்பது ஒன்று. தொழிலியல் கூட்டுறவு என்பது மற்றொன்று. மூன்றாவதாக மாஸ்டர் வீவர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் ஒன்றிரண்டு தறி வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நூலைக் கொடுத்து நெய்யச் செய்து குறைந்த கூலியை அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிலையும் இருக்கின்றது.

[பிற்பகல் 12.20]

இந்த ஆரம்ப கூட்டுறவு நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய அரசு தரப்பிலிருக்கும் பல்வேறு வங்கிகள் கடன் உதவி அளித்து சிறப்பாக துணி உற்பத்தியாகிறது. அப்படி உற்பத்தியாகும் துணிகளை பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கங்களே முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போது 9½ சதவீதம் லாபம் என்று வைக்காமல், 12 அல்லது 13 சதவீதம் லாபம் வைத்துக்கொடுத்து அந்தத் துணி வகைகள் அனைத்தையும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். காரணம். இந்தப் பிரம் சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 25 லிருந்து 35 சதவீதம் வுத் வைத்து விற்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதனால்

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

[1980 ஜூலை 17]

தொழில் முன்னேற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 12 விருந்து 10 சதவீதம் லாபம் கொடுத்து நெசவாளர்களிடமிருந்து துணிகளை வாங்கிக்கொள்வதோடு அதற்கான தொகை முழுவதும் அவர்களின் சங்கங்களுக்கு உடனடியாகப் போய்ச் சேரக்கூடிய ஒரு நிலைமையையும் உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வினியோகம் செய்யப்பெறுகிற நூல்வகைகள் அந்தந்த சங்கங்களுக்கு தேவைப்படுகிற முறையில் அவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்று புகார் இருக்கிறது. 12 கூட்டுறவு ஆலைகளிலிருந்து வினியோகம் செய்யக்கூடிய அந்த நூல்கள் போதவில்லை என்றாலும்கூட, மற்ற ஆலைகளிலிருந்து, வெளியில் உள்ள கனியார் ஆலைகளிலிருந்து, அரசே அந்த நூல்களை கொள்முதல் செய்து நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த கைத்தறிகளில் நெய்யப்பெறுகிற துணிகளின் விலைகளை விட, பவர்லூம் விசைத்தறியிலே குறைந்த உற்பத்தி செலவில் துணிகள் நெய்யப்பெற்று, கைத்தறி துணிகளை விட குறைந்த அளவில் விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதினால்தான், இந்த கைத்தறி தொழில் மந்தமாக இருக்கிற நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட இந்த ரகங்கள் தாம் விசைத்தறியில் நெய்யப்பெற வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில ரகங்கள் கைத்தறியில் நெய்யப்பெற வேண்டும் என்ற முறையில் உறுதியான முறையில் அறுதியிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நூல்களை ஆலைகளிலேயே பிளீச்சிங் செய்து இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வினியோகிக்க வேண்டிய நடவடிக்கை ஒன்றினையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து நூல்கள் வாங்கப் பெற்று அதற்கான தொகை பிரதம சங்கங்களுக்கு அனுப்பப் பெற்று, அங்கேயிருந்து பல்வேறு சங்கங்களுக்குப் போய்ச் சேரும் போது, அவைகள் ஒழுங்கான முறையில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் போய்ச் சேருவதில்லை என்று குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலும் குறிப்பாக எட்டையபுரம், இராஜபாளையம், சரீக்கரைப்பட்டி, குளித்தலை, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களிலுள்ள சங்கங்களுக்கு முறையாகத் தொகை போய்ச் சேருவதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இக்குறைபாடுகளைப் பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

(திரு. யெ. சு. திருவேங்கடம்-மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மானியமாக ஆயிரம் ரூபாயும் மற்ற வகைகளில் 4,000 ரூபாயும் என்று போட்டு மொத்தம் 5,000 ரூபாய்க்கு வீட்டு வசதி அமைத்துக் கொள்வதற்காக அவர்களுக்கு வழங்கப்பெற, நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பெறுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடியிருப்பைக் கட்டுவதற்கு இன்றையதினம் இருக்கும் விலைவாசியில் இது நிச்சயமாக முடியாத காரியம். ஆகையினால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் அரசு மானியமாகவும், 8,000 ரூபாய் கடனாக. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல வீட்டுவசதி நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து பெற்று, மொத்தத்தில் 10,000 ரூபாய் இருந்தால்தான் கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொள்ள முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணிபுரிகிற ஊழியர்கள் அரசு ஊழியர்களாக இல்லை என்பதாக ஒரு நிலை இருக்கிறது.

கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து சம்பளக் கமிஷன் விகிதாச்சாரப்படி அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்.

கதர், கிராமத்தொழில் பொறுத்தவரையில் இருபது ஆண்டுகளாக அந்தத் தொழிலில் லாபம் அதிகரித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கனவே என்ன வேலை இருந்ததோ அதே வேலைதான் இருக்கிறது. அவர்கள் வேறு வேலைகளுக்கு மாற்றப்படவில்லை.

கதர், கிராமத்தொழிலுக்கு தனித்தனியாக அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்கள் ஒரேயிடத்தில் இருக்கும் முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் கதர் என்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் வளமற்ற வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிற முயற்சியை எங்கள் இந்தியன் யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்று நெசவாளர்களுக்கு சேமிப்புத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த சேமிப்புத் திட்டத்தின்படி அவர்கள் ஆறு காசுகள் போடுவது, மூன்று காசுகள் அரசாங்கம் கொடுப்பது

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1980 ஜூலை 17]

என்ற இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. இதில் ஆறு காசுகள் நெசவாளர்கள் கொடுக்கிறபோது அரசாங்கம் கொடுக்கிற மூன்று காசுக்குப் பதிலாக ஆறு காசு அரசாங்கம் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துணி விற்பனை மீதான தள்ளுபடி ஒதுக்கீடு குறைவானதாகும். ஆண்டு முழுவதும் தள்ளுபடி தேவை என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்று சிறுபான்மை சமூகத்தினரின் ரம்ஸான் விழா வரப்போகிறது. இன்று அந்த நோன்பு காலம் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. எப்படி மற்ற விழாக்களின்போது ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேபோன்று ரம்ஸானுக்கும் ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேபோன்று கிருத்துவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கிருஸ்துமஸ் போன்றவற்றிற்கும் ரிபேட் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வீடுகட்டும் திட்டத்திற்கு ரூ. 5,000 ஒதுக்கி ரூ. 1,000 மானியம் என்றும், மீது ரூ. 4,000 வீட்டு வசதிக்கழகம் மூலம் கடன் என்றிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது வீடு கட்ட இந்தத் தொகை போதாது. ஆகவே அந்தத் தொகையை ரூ. 7,000 என்று உயர்த்தி ரூ. 3,500 மானியமும், ரூ. 3,500 வட்டியில்லாக் கடனாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடையநல்லூர், தென்காசி, புளியங்குடி, சங்கரன் கோவில் போன்ற பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளம், புயல் போன்ற இயற்கை சீற்றங்கள் ஏற்படுகிற போது ரூ. 500 தான் தருவதாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 500 என்பது நெசவாளர்களுக்குப் போதாது. ஆகவே அதை ரூ. 1,000 ஆக உயர்த்தி ரூ. 700 மானியம் ரூ. 300 வட்டியில்லாக்கடன் என்று தருமாறு நான் நெசவாளர்கள் சார்பாக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி சாமான்களை இழந்தவர்களுக்கு ரூ.125 கொடுப்பது என்பது இத்தொகை குறைவானதாகும். தறிச்சாமான்கள் வாங்குவதற்கு ரூ. 500 ஆவது கொடுக்கவேண்டும்.

மழைக்காலங்களில் தறிபோடும் இடங்களில் குழியில் தண்ணீர் தேங்கிவிடுகிறது. ஆகவே நெசவாளர்கள் குழியில் நின்று கொண்டு தொழில் செய்யமுடியாத நிலை இருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் ஊற்றெடுக்கிற பகுதிகளில் சிமெண்ட்

1980 ஜூலை 17]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

தொட்டி அமைத்து அதில் இறங்கி நின்று நெசவாளர்கள் வேலை செய்யும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மழைக்காலங்களில் ஊற்றெடுக்கிற பகுதிகளில் நெசவாளர்கள் குழிகளில் நின்று கொண்டு நெய்யமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடங்களில் நெசவாளர்களுக்கு சிமெண்ட் தொட்டி பதித்து அதில் நின்றுகொண்டு பாதுகாப்பாக வேலை செய்ய வழி செய்யவேண்டும். ஒரு சிமெண்ட் தொட்டிக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 250 ஆகிறது. அதை இந்த அரசு நெசவாளர்களுக்கு கொடுத்துதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

மேலும், கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டம் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அகே நேரத்தில், கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்படி கடையநல்லூரை, மதுரையோடு கேர்த்திருக்கிறார்கள். நெல்லையையும், நாகர்கோயிலையும் சேர்த்து கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் உருவாக்கினால், அது பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், கடையநல்லூரிலே 7,000 கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்கின்றார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் நிரம்ப இருக்கின்ற இடம். கடையநல்லூரிலே டிசைன் சென்டர் ஒன்றும் பூப்போடும் பெட்டிக்கான நெசவுக் கருவி போன்றவைகளை கடையநல்லூர், தென்காசி, புளியங்குடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வழங்கவேண்டும். கடையநல்லூரில் தனியார் துணி நெசவாலை அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் வழியாக மதிப்பிற்குரிய கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கடையநல்லூரைப் பொறுத்த வரையில், நெசவாளர்கள் மீது ஏறக்குறைய 15 வருஷங்களாக வழக்குகள் போடப்பட்டு, அந்த வழக்குகள் இதுவரையிலும் தீர்க்கப்படாமல் இன்னும் இழுத்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. நம்முடைய ரிசர்வ் வங்கியிலே மேலும் வழக்குகள் நடத்துவதிலே பயனில்லை என்று உத்தரவு போட்டும், காவல் துறையிலே புலன் ஆய்வுத்துறை போலீசாரின் டவடிக்கை காரணமாக இன்றைக்கு 15 வருஷங்களாக நெசவுத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு டிசைன் சென்டர் காரணமாக அவர்கள் ஏறக்குறைய 25 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மல் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அந்த வழக்குகள்

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1980 ஜூலை 17]

இன்னும் முடிந்த பாடில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த வழக்குகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும், நலிந்த நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும் பணிவோடு அமைச்சர் அவர்களையும் இந்த அரசையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு அளித்ததுபோன்று நெசவாளிகளுக்கும் அளித்திருக்கின்ற தக்காவிக் கடன்களை நீங்கள் வஜா செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த நெசவாளர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளதால், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்த தக்காவிக் கடன்களை வஜா செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நல்ல நூல் கிடைப்பதில்லை என்ற புசார்கள் வந்திருக்கின்றன. அப்படி தரமுள்ள நூல்கள் கிடைக்காததன் காரணமாக, நூல்கள் கெட்டுப்போன கழிவு நூல்கள் வழங்கப்படுவதன் காரணமாகக் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கத் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் சிறந்த முறையிலே உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த நிலை வராமல் நல்ல நூல்களையே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு உத்தரவிட வேண்டும்.

அதிலும், இந்தத் தொழிலாளர்கள் காச நோயால் பீடிக்கப்பட்டு, எலும்புக் கூடுபோல் காட்சியளிக்கின்ற பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் உடல் நலனை நல்லமுறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு தனியாக காசநோய் மருத்துவ மனை இல்லையென்றாலும், அரசு மருத்துவ மனைகளில் அவர்களுக்காக தனிப்பிரிவை துவக்கி, இத்தகைய காச நோயால் பீடிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவ வசதிகள் வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எம்.எச். 123 மதுரை கூட்டுறவு தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டம் நெசவாளர் சங்கம், கிளை : கடையநல்லூர் சார்பாக 16-6-1980-ம் தேதி மனு கொடுத்துள்ளார்கள். கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு நல்ல, தரமான நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்படி தரவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நெசவாளர்கள் கூறுகிறார்கள், இப்படி மோசமான நூலைக் கொடுத்தால், தரமான துணியை, மாஸ்டர் வீவர்களைப் போல் மார்க்கெட்டிற்குத் தேவையான தரமான துணிகளை எங்களால் உற்பத்திசெய்ய முடியாது. என்று இந்த நிலையை போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சொசைடியில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைக்க பை-லாவை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டிரு

1980 ஜூலை 17]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

கிறார்கள். மேலும், கிராம கைத்தறி, சுதர் திட்டத்திற்கு பாராட்டத்தக்க வகையிலே திட்டங்கள் போட்டிருக்கிற அரசின் அந்த முயற்சியைப் பாராட்டி, இந்த வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். நன்றி.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக மிகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாக கைத்தறித் தொழில் இருக்கிறது. அதுபற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் குறைவு. இப்படிப் பட்ட குறைவான நேரத்தில் நெசவுத் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெசவுத் தொழில் பாதுகாப்பற்ற தொழிலாக இருக்கிறது. நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணிகள் தேங்குகிற நேரத்தில் அவர்கள் தொழில் இல்லாமல் வாடி வதங்குகின்ற, பசியோடு பட்டினியோடு வாடுகின்ற சூழ்நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது.

தமிழக அரசு கைத்தறி மற்றும் பஞ்சாலை மானியக் கோரிக்கையின்மீது தங்களுடைய கொள்கைத் திட்டத்தை கூறுகிற நேரத்தில் பல்வேறு திட்டங்களை தெளிவாக எடுத்துக்கூறி நெசவாளர் மேம்பாட்டுக்குப் பல திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் வருகிற ஆண்டுகளில் நல்ல முறையில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தப் போவதாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்குள் 75 விழுக்காட்டுக்கு மேலாக கைத்தறி நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுக்குள் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஷேர் காபிடல் குறைவாக இருக்கிறது. மாநில அரசு பங்காக இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். தொடக்கக் காலக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் பொருளாதாரச் சிக்கல் இல்லாமல் நடைபெற அரசின் ஷேர் காபிடல் அதிகமாக ஒதுக்கப் படவேண்டும். இன்றையதினம் உற்பத்தியாகிற துணிகள் எந்த அளவுக்குத் தேங்கியிருக்கின்றன என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெளிவாகக் கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் சின்னாளப்பட்டியில் பெரும்பான்மையாக 77 விழுக்காடுகளுக்கு மேல் தேங்கியிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேலும் நெசவாளர்களுக்கு தொழில் கொடுக்க முடியாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர் குடும்பங்கள் வாடுகின்றன, பட்டினியால் வதங்குகின்றன. இந்த அரசு இந்த ஆண்டு கூடுதலாக கைத்தறி துணி உற்பத்தி

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி] [1980 ஜூலை 17]

செய்வதற்காக ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். உடனடியாக தமிழக அரசு அந்தத் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும்.

இந்தத் தொழிலுக்கு இருக்கின்ற சிரமங்களை களைய வேண்டும். கைத்தறி தொழிலுக்குப் போட்டியாக பவர் லூம்ஸ் இருக்கின்றன. பவர் லூம்சை நடத்துகிறவர்கள் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரகங்களைப் போடுகிறார்கள். இன்னின்ன அளவில் ஐரிகை போட்டு புட்டா துணிகளை கைத்தறியில்தான் தயாரிக்க வேண்டுமென்றிருப்பதையெல்லாம் பவர் லூமில் தயாரிக்கின்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. பவர் லூமில் எத்தகைய துணிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் கண்காணிப்பவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையோடு கண்காணிக்க வேண்டும். அரசு எத்தனை பவர் லூம்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறதோ அதற்கு மேலாக அதிகமான பவர் லூம்கள் ஒடுகின்றன என்று பரவலாக பேசப்படுகிறது. அப்படி அனுமதி இல்லாமல் நடத்தப்படுகின்ற பவர் லூம்களைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும்.

அரசு பலவேறு நூற்பாலைகளை எடுத்து நடத்துகின்றது. அவற்றின் மூலம் தமிழகத்தில் இருக்கும் நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு நூலைக் கொடுக்கவேண்டும். கோவாபட்டெக்ஸ் அலுவலகத்திலும் அல்லது விற்பனை நிலையத்திலும் நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இதிலே உள்ள ஒரு சிக்கல் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலந்தான் வர வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கல் குறுக்கே இல்லாத நிலையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

பொதுவாக, நெசவாளர்களுக்குத்தான் காசு நோய் அதிகமாக வருகிறது. நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே காசு நோய் மருத்துவ மனைகளைக் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர் குடும்பங்கள் தொன்றுதொட்டு பொருளாதாரத் துறையிலே பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வறுமையில் வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் குடிசையிலே வாழ்கிறார்கள், அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருட்கள் தேங்கி விட்டால் அவர்கள் பட்டினியால் வாடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

தமிழகத்தில் இருக்கின்ற நெசவாளர்கள் முன்னேறுவதற்கு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டை நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பாராட்டி ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத் திலே கைத்தறி, தமிழ்நாடு கிராமத் தொழில்கள் ஆகியவற்றை குறித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை அவையின் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் குறிப்பாக இந்த நெசவாளர் சமுதாயம் ஆண்டு தோறும் ஏதாவது ஒரு அவதிக்கு உட்பட்டுக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஒன்று சுரக்கு தேக்கம் இருக்கும் இல்லாவிட்டால் நூல் விலையேற்றம் இருக்கும். இரண்டிலேயும் பாதிக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே அவர்கள் பல்வேறு காலங்களிலே பட்டினியால் வாடுகிற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதைப் போக்குகின்ற முறையிலே தான் அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கிய காலத்திலேயும் சரி, அதற்குப் பிறகு கலைஞர் அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கிய காலத்திலேயும் சரி, அது ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்ந்திருந்த காலத்திலேயும் சரி. அந்த நெசவாளர்களுடைய துயர் துடைக்க பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நாவலர் அவர்களும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் மற்ற முன்னணித் தலைவர்களும் தேங்கியிருந்த கைத்தறி துணியை தலையிலே சுமந்து ஊர்தோறும் விற்றிருக்கிறார்கள். அது அன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே மட்டுமல்ல, வந்த பிறகும் கூட அமைச்சர்கள் கூட தோள்மீது கைத்தறித் துணியைத் தூக்கிக்கொண்டு ஊர் ஊராக விற்று அவர்களுக்கு நிவாரணத்தைச் செய்தார்கள். ஒரு தறிக்கு 100 ரூபாய் வீதம் மானியமாகக் கொடுத்து சற்றொப்ப ஒரு கோடி ரூபாயை அவர்களுக்கு மானியமாகவே தந்து கடனை ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிறவர்கள் கூடுமானவரையில் கைத்தறித் துணியை அணிய வேண்டுமென்ற முறையிலே தலைவர்கள் மற்றவர்கள் எல்லோரும் கைத்தறித் துணியை அணிந்து அந்தத் தொழிலுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நாங்கள் செய்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு வந்திருக்கிற நீங்கள் அதை கைவிட்டுவிட்டீர்கள். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் சட்டையைப் பிடித்துக் காட்டி பாலிஸ்டர் போட்டிருக்கிறேன்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 17]

என்று சொல்கிறார்கள் ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கைத்தறித் துணி அணிய வேண்டுமென்பது அண்ணாவின் கொள்கை. அண்ணாயிசம் என்று பேசுகின்ற நீங்கள் கைத்தறித் துணி அணிவதிலேயாவது அவர்களுடைய கொள்கையைக் கடைபிடிக்க வேண்டாமா? முதலமைச்சரிலேயிருந்து கடைசி அமைச்சர் வரையிலும் ஜாம் ஜாம் என்று சிலக் ஜக, ஜக என்று தான் வருகிறார்களே தவிர, கைத்தறித் துணி அணிவதில்லை. கைத்தறியிலேயே பாலிஸ்டர் வந்திருக்கிறது அதைக்கூட போடலாம், திரு. பலராமன் சொல்கிறார், கதர் கூட போடலாம் என்று, ஆகவே கதரையும் நீங்கள் போடலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கைத்தறிதுணிக்கு வந்திருக்கிற நிலைமை என்ன என்று பார்த்தால் நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னாலே 40 ஆம் நம்பர் நூல் கட்டு ஒன்றுக்கு 90 ரூபாயாக விற்பது சற்றொப்ப இன்றைக்கு 139 ரூபாய்க்கு வந்துவிட்டது. ஒரு கட்டுக்கு சாயம் போட 24 ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைக்கு 40 ரூபாய்க்கு மேல் வந்து விட்டது. ஆனால் அதே நேரத்திலே துணியினுடைய விலை ஏறியிருக்கிறதா என்று கேட்டால் கிடையாது. எங்களுடைய மாவட்டத்திலே லுங்கி நெசவாளர்களுக்கு 5 ரூபாய் கூலி அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் கூலி அதிகமாகக் கொடுத்த பிறகும் நிலைமை என்ன என்று கேட்டால் ஒரு லுங்கி ரூபாய் 9-க்கு விற்பது இன்றைக்கு 10 ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே அதே ரேஷியோவிலே துணியினுடைய விலை ஏறியதா என்றால் இல்லை. இதனாலே நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைப்போல, விவசாயிகளுக்கு அதிகமான சிரமங்கள் எடுத்து கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்காக நோபல் பரிசு பெறுகிற அளவுக்கு திட்டங்களை வெளியிட்டு கடைசியிலே இன்றைக்கு ஜப்பி நோட்டீஸ் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அது வேறு விவகாரம். இந்த நூல் விலையேற்றத்திற்குத் தக்கபடி துணியின் நிலைமைகள் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இதிலே கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும் பகுதியினர் சொசைடியை நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று. ஆனால் சொசைட்டிகளின் நிலைமை என்ன? சொசைட்டிகள் இன்றைக்கு சரக்குகளை அடுக்கி வைத்துக்கொண்டு பேசாமலே முடங்கி போய் இருக்கின்றன. என்ன காரணம்?

முன்பெல்லாம் சொசைட்டிகள் துணிகளைத் தனியாருக்கு விற்கும்பொழுது அவர்களுக்கெல்லாம் ஹோல்சேலில் விற்கும் பொழுது ரிபேட் கொடுப்பார்கள், தள்ளுபடி உண்டு. ஆனால் உங்கள் ஆட்சியிலே என்ன நடந்தது? ஹோல்சேலுக்கு ரிபேட்

1980 ஜூலை 17]

[திரு. துரைமுருகன்]

கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ரீடெயிலுக்கு மட்டும் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆகவே, ஹோல் சேலுக்கு ரிபேட் இல்லாத காரணத்தாலே, பல பேங்க் பாசுக்கு ரிபேட் இல்லையென்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தாலே துணிகள் தேங்கி கிடக்கின்றன. ஆனால் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? ரீடெயிலாக இருந்தால் தருவோம் என்று சொல்கிறீர்கள். ரீடெயில் சேலுக்கு என்ன வேண்டும்? ஷோ ரும் வேண்டும். சொசைட்டிகள் எல்லாவற்றிலும் ஷோ ரும் இருக்கிறதா? ரிமோட் பகுதிகளிலே யெல்லாம் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் கொண்டுபோய் எந்த ஷோ ருமிலே வைத்து எப்படிச் செய்ய முடியும்? அங்கே முடியாது. அந்த ரிபேட் கிடையாது எல்லோருக்கும், எவ்வளவு வாங்கினாலும் தருகிறீர்களா? 300 ரூபாய்க்குள் வாங்க வேண்டும். கணவன் மனைவி இருவரும் போகிறார்கள்; புடவை எடுக்கிறார்கள் 300 ரூபாய்க்கு வந்து விடுகிறது; வேட்டி வாங்குகிறார்கள் 50 ரூபாய் அல்லது 150 ரூபாய்க்கு வந்து விடுகிறது ஆனால் அந்த 300 ரூபாய்க்குத்தான் ரிபேட் உண்டு. இந்த 150 ரூபாய்க்கு கிடையாது. அதாவது புடவைக்கு ரிபேட் உண்டு வட்டிக்கு ரிபேட் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள்; இருக்கின்றன. 300 ரூபாய் வரையில் தான் ஒரு பில்லிலே ரிபேட் என்று சொல்வது தேவை இல்லாதது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல சொசைட்டிகளில் சரக்குகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு கோடவுன்கள்கூட இல்லாமல் அவதப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் கிட்டத்தட்ட 26 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே சொசைட்டிகளில் சரக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் அமைச்சரவர்களும் மற்றவர்களும் கேட்கலாம், அங்களுக்குத் தெரியாதா துரைமுருகன், ஆகையினால்தான், தேங்கியிருக்கின்ற சரக்குகளை, நெசவாளர்களுக்குப் பரிகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய கோவாப்டெக்ஸைக் கூப்பிட்டு அந்தச் சரக்குகளை வாங்கச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். கோவாப்டெக்ஸ், சரக்குகளை சொசைட்டிகளிடமிருந்து வாங்குவது உண்டு. அது தாங்களாகவே விரும்பி வாங்குவது. அப்படி வாங்குகின்றபொழுது கிட்டத்தட்ட 9 சதவீதம் இலாபம் சொசைட்டிக்கு இவர்கள் தருவார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் கோவாப்டெக்ஸைக் கூப்பிட்டு நிர்ப்பந்தித்திருக்கிறீர்கள், நீ போய் சொசைட்டியிலே வாங்கு என்று சொல்லி, அவர்கள் எங்களிடத்திலே பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னதற்குப் பிறகு, “நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்; நாம் இருக்கப் பயமேன்; என்று சொல்லி, ஐந்து கோடி ரூபாய் கொடுத்து, ரிசர்வ் பேங்க் போலவே நாங்களும் 9 சதவீதத்தில் வட்டிக்கு தருகிறோம் என்று சொல்லி, கோவாப்டெக்ஸை நிர்ப்பந்தித்து வாங்கச் சொன்னீர்கள். அதன் விளைவு என்னவென்றால்,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 17]

9 சதவீதம் இலாபம் சொசைடிகளுக்கு கொடுத்த கோவாப் டெக்ஸ்காரர்கள், இன்றைக்கு 3 சதவீதம்தான் கொடுக்கிறார்கள். 6 சதவீதம் சொசைட்டிக்கு அரோகரா என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இன்றைக்குக் கைத்தறித் துணியை விற்பதற்கு வழி காணுங்கள் என்று சொன்னால் கந்துக்கடை வியாபாரம் வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு வட்டிக்குக் கோவாப் டெக்ஸுக்கு நீங்கள் பணம் கொடுக்கிறீர்கள். எனவே இது கைத்தறி இலாக்கா வியாபாரமா அல்லது கந்துக்கடை வியாபாரமா என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். 26 கோடி ரூபாய்க்குத் தேங்கியிருக்கிறது; ஆனால் 5 கோடி ரூபாய் கொடுத்து அதை பர்ச்சேஸ் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் என்ன நிலைமை? அதற்காகத்தான் சொன்னார்கள், யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொறி என்று, அப்படிச் சொன்னால் உங்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. 26 கோடி ரூபாய்க்குச் சரக்கு தேக்கம் இருக்கிறது; நீங்கள் வாங்குவது 5 கோடி ரூபாய்க்கு இன்னும் இருக்கின்ற கிட்டத்தட்ட 21 கோடி ரூபாய் சரக்கு அப்படியே முடங்கியிருக்கின்ற நிலைமைகள் உருவாகியிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்கிறேன்.

சரி, அப்படி சரக்குகளை வாங்கினாலும் கோவாப் டெக்ஸ்காரர்களின் நிலைமை என்ன? இவர்களிடத்திலேயே சரக்கு இல்லையா என்று கேட்டால், கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய்த் துணிகள் தேங்கியிருக்கிறது இவர்களிடத்தில், இந்த 20 கோடி ரூபாய்த் துணி தேங்கியிருப்பது மட்டும் அல்லாமல், இவர்கள் வாங்குவது வேறு சேர்ந்து கொள்கிறது எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் விற்று விட முடியுமா? அவர்கள் விற்க முடியாது. குறைந்த விலையிலே தனியாருக்கு சொசைட்டிகள் விற்பதைப் போல கோவாப் டெக்ஸ்காரர்கள் விற்க முடியுமா? முடியாது. ஏனென்றால் இவர்களுடைய எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் வேறு. ஆகையினாலே, அதிகமான விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும். எனவே, தனியார், கோவாப் டெக்ஸிலே வாங்க மாட்டார்கள். வாங்கவில்லை என்றால் அதனுடைய விளைவு என்ன? இவர்கள் 10 சதவீதம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். எங்கேயிருந்து தள்ளுபடி செய்வார்கள்? சொசைட்டிகள் தள்ளுபடி செய்கிற பொழுது, ரிபேட் கொடுக்கிறபொழுது அரசாங்கம் கொடுத்து விடுகிறது. ஆனால் கோவாப் டெக்ஸ் மூலம் வருகிறபொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்? அந்த பத்து சதவீதத்தை அவர்களுடைய 'ஓன் ஃபண்ட்' லேயிருந்துதான் கோவாப் டெக்ஸ் தர வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

1980 ஜூலை 17]

[திரு. துரைமுருகன்]

இந்த லட்சணத்திலே அதற்கு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி வேறே போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த அட்வைசரி கமிட்டிக்கு ஒரு தலைவர்; அவருக்கு ஒரு கார்; அவருக்கு ஒரு ரூம்; அவருக்கு இத்யாதிகள். அவருக்கு என்ன வேலை? அதைப்பற்றி இதிலே தெரிவித்திருக்கிறீர்களா? நான் இதைப் படிக்கவில்லை; காரணம் நீங்கள் லேட்டாகக் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் தெரிவித்திருக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அட்வைசரி கமிட்டிக்கு என்னவேலை? எல்லாம் உங்கள் கட்சி யிலேயிருந்துதான் போட்டிருப்பீர்கள். எனக்குத் தெரியும். போடுங்கள்; நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதனாலே ஒன்றும் பெரிதாகக் குடி முறுகிப் போய்விடாது; போட்டால் நல்லது தான். அந்த அட்வைசரி கமிட்டி போட்டிருக்கிறீர்களே, அதற்கு என்ன அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? எதற்கெடுத்தாலும் ஒரு குழு. பட்டு என்றால் அதற்காக ஒரு குழு, செங்கல்பட்டு, அதற்கு ஒரு குழு, முருகம்பட்டு, அதற்கு ஒரு குழு, சாயம் போட ஒரு குழு, இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் குழு, குழு. இராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு விவகாரத்தைப் பிடிக்கவில்லையென்றால் ஒன்று கல்லைப்போடு; இல்லையென்றால் கமிட்டியையாவது போடு என்று. அதுபோல் எதற்கெடுத்தாலும் ஒரு கமிட்டி. எப்படியாவது உங்கள் ஆட்சினைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பதில் இப்படி முழு மூச்சாக ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நூலுக்கு, நிலையான, ஸ்திரமான விலையை நிர்ணயிக்கும் வரையில் இந்தக் கைத்தறியின் நிலைமை இப்படித் தான் மேலும் கீழும் போய்க்கொண்டிருக்கும். நூலுக்கு நிலையான விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது?

[பிற்பகல் 12.50]

முதலிலே, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே நூற்கப்படும் நூல் களுக்கு எல்லாம் குறைந்த விலையை—ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படிக் குறைந்த விலையை நூலுக்கு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமானால், நூலுக்குத் தேவைப்படுகிற பஞ்சுக்கு ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பஞ்சுக்கு யார் விலையை நிர்ணயம் செய்வது? அதற்கு All India Cotton Corporation என்ற போர்ட் இருக்கிறது. அவர்கள் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில், சட்டத்தட்ட 230 ஸ்பின்னிங் மில்கள் இருக்கின்றன. அகில இந்தியாவிலே இருப்பதிலே மூன்றிலே ஒரு பங்கு நம்முடைய

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 17]

தமிழ் நாட்டிலேயிருக்கிறது. ஆனால், இவ்வளவு இருந்தும் All India Cotton Corporation லே தமிழ்நாட்டிக்கு ஒரு பிரதிநிதித் துவம் கிடையாது. ஆனால் நீங்கள் இதை எல்லாம் கவனிக்க மாட்டீர்கள். எந்தக் கார்ப்பரேஷனாக இருக்கட்டும். அது All India Corporation, All India Cotton Corporation எதுவாக இருந்தாலும் பிரதிநிதித்துவம் கிடையாது. நீங்கள் இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு உயிரோடு இருக்கிற யார் பெயரும் எந்த சொசைட்டியிலும் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். எந்தத் தலைவருடைய பெயரும் இருக்கக்கூடாது. எப்படி சொல்ல முடியும் ஒருவர் பெயரை திடீரென்று எப்படி நீங்கள் எடுக்க முடியும். ஒருவர் என் பெயரால் ஒரு சொசைட்டி வைக்கிறார். துரைமுருகன் பட்டு சொசைட்டி என்று வைத்திருக்கிறார். என்னுடைய பெயருக்கே ஒரு 'குட்வில்' இருக்கலாம்.

Every firm name has got a goodwill.
It is a valuable one.

ஆனால், அதை மாற்றங்கள் என்று சொன்னால், பல சொசைட்டிகள் இன்றைக்கு ஜெனரல்பாடியைக் கூட்டி எங்களுக்கு 'குட்வில்' இந்த 'நேம்' தான். அந்த 'நேம்' இல்லாவிட்டால், எங்களுக்கு வியாபாரம் நின்றுவிடும். எங்களால் வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்று சொன்னார்கள். பெயரை எடுப்பதிலே இருக்கிறீர்களே தவிர தமிழ்நாட்டிலே 230 மில்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் அதற்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவமும் இல்லை என்று உங்களுக்கு ஏன் தோன்றவில்லை

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: — மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் தன்னுடைய பெயரிலே கூட ஒரு சொசைட்டி வைக்கலாம், 'குட்வில்' இருக்கும் அதனாலே, நல்ல வியாபாரம் நடக்கும் என்கூடச் சொன்னார்கள். உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயர்ச் சைவை வைக்கக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் சில சமயங்களில் பெயர் கூடக் கெட்டு விடுகிறது. அதனாலே பல நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காகத் தான்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: காஞ்சிபுரத்திலே நாவலர் பெயரில் இருக்கிறது, எடுத்து விடுகிறீர்களா. — நாவலர் நெடுஞ்செழியன் பட்டு நெசவாளர் சங்கம்.

திரு. துரைமுருகன்: பெயர் கெட்டுப் போவதில்லை. இதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது அந்த சொசைடி மெம்பர்களே தவிர, அமைச்சர் அல்ல. அந்த சொசைடிக்காரன் ஜெனரல் ரடியைக் கூட்டுகிறான். அந்தப் பெயர் இருக்கட்டும் என்று

1980 ஜூலை 17]

[திரு. துரை முருகன்]

சொல்கிறான். இன்னும் சொல்லப்போனால், பெயர்களை எடுப்பதிலே நீங்கள் பெயர் எடுத்தவர்கள் என்று நான் அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறேன். கட்டிடங்களுக்குப் பெயர்களை எடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னீர்கள். இது மாதிரியாக பல குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் சரமாரியாகக் குற்றங்கள் சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று நம்முடைய அமைச்சர் புதியவர்; ஆனால், அந்த அமைச்சர் திடீர் என்று ஒன்று சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தபோது, அரசு கார்ப்பரேஷன்களில் எல்லாம், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் போன்ற கழகங்களில் எல்லாம், கைத்தறியிலே தாக்கி டிரில்லை தயார் செய்து அவர்களுக்குப் போட வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் போட்டது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 4 கோடிக்கான துணியை வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். திடீரென்று, அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள், பாலியஸ்டர் துணி—தான் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாலியஸ்டர் துணி சட்டைக்கு நன்றாக வந்திருந்தது, ஆனால் கோட்டுக்கு நன்றாக வரவில்லை. அதிலே எப்படி டிரில் பண்ண முடியும். டிரில் பண்ணவே முடியாது. ஆகையினாலே, அதனுடைய காஸ்ட் என்ன என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே பாலியஸ்டர் துணியிலே ஷர்ட்டிங் போடலாமே தவிர, டிரில் போட முடியாது.

இன்னும் சொல்லப் போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அதைக் கார்ப்பரேஷனில் இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் தான், காக்கி கைத்தறி துணி—போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மட்டுமல்லாமல், இராணுவத்திற்குக் கூட அளிக்கக்கூடிய அளவு நாங்கள் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று அறிவிப்பீர்களானால், உங்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே அதை விட்டுவிட்டு, இருப்பதையும் நீக்குவதற்கான நிலைமையை உருவாக்கக் கூடாது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்த அறிக்கை முழுமையும் நான் படிக்க முடியவில்லை. 'கோ-ஆப்டெக்ஸ்' விற்பனை நிலையங்கள் தொடர்ந்து நிதி கொடுத்து வருவதால், எல்லா நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் இன்றைக்கு நியாயமான விலையில் தரமான நூல் எப்பொழுதும் கிடைத்து வருகிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுதும் கிடைத்து வருகிறதா என்றால் கிடையாது. ஆனால், நீங்கள் எல்லாம் கோ ஆப்டெக்ஸ் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் மட்டும் தானா வாங்குகிறீர்கள் என்றால் கிடையாது. தனியார் ஆலையில் இருந்து, டி. என். சி. யிலிருந்து வாங்குகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு 'சைமா' என்ற ஒன்றிருக்கிறது. அதிலிருந்து வாங்குகிறீர்கள்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1980 ஜூலை 17]

அது மட்டுமல்ல, 10-ஆம் நெம்பர் நூல் என்ற ஒரு நூல். அந்த நூலை எந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலையிலும் நூற்பது கிடையாது. தனிப்பட்ட நூற்பாலைகள் தான் நூற்கின்றன. மேட்டி டிரில்லுக்குத்தான் அது தேவைப்படுகிறது. அவற்றை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில்தான் நீங்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து, மில்களி லிருந்து வாங்கி, அதைக் கூட்டுறவுக்கோ, அல்லது தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கோ கொடுக்கிற பொழுது-நீங்கள் என்ன விலைக்கு வாங்கினீர்களோ, அதே விலைக்கு விற்கிறீர்களா என்றால் கிடையாது. அதில், பெரிய 'டிஃப்ரன்ஸ்' இருக்கிறது. அந்த டிஃப்ரன்ஸை அரசாங்கமே கொடுக்கலாம், ரிபேட் கொடுக்கிற மாதிரி. ஆனால் அப்படிக் கொடுப்பது கிடையாது. இந்த வித்தியாசத்தை வாங்குபவர்கள் தலைமையின்மீது சுமத்தி விடுகிறார்கள். எனவே எல்லா நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங் களுக்கும் நியாயமான விலையில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது தேவையில்லாத ஒன்றாகும்.

அடுத்து ஒன்று, இன்றைக்குக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதிலே பாரத் ரத்னா பட்டம் பெற்றது இந்தச் சர்க்கார். ஆகையினாலே, இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒன்று சொல்கிறேன், நெசவாளர்கள் பல இடங்களில் நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகளில் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களையெல்லாம் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் அவர்கள் இன்றைக்கு அவதிப்படுகிறார்கள். அந்தக் கடன்களையெல்லாம் நீங்கள் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, ஏற்றுமதியைக் குறித்துச் சொல்கிறேன். பலர், லும் என்று சொல்லி கைத்தறித் துணியை பலர் லுமிலே நெய்து ஏற்றுமதி பண்ணியதன் விளைவாகத்தான் இன்றைக்கு ஏற்றுமதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விவகாரம். எனவே இவற்றை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீடு கட்டும் திட்டம். போன முறை நான் இதே மானியத்திலே பேசும்போது கேட்டேன். கைத்தறி நெசவாளர்குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை தரப்படும் என்று சொன்னீர்களே, இது வரையில் அந்தத் திட்டம் அமலாக்கப்பட்டதா? கிடையாது. அதேபோலத்தான் வீடு கட்டும் திட்டம். சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறீர்கள், மாங்காய் புளித்ததோ, வாய் புளித்ததோ என்று. வீடு கட்டி கொள்ள ஏழை நெசவாளருக்குப் பணம் கடன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏன் என்று சொன்னால் சாதாரண

1980 ஜூலை 17]

[திரு. துரைமுருகன்]

ஒரு ஏழை நெசவாளி மற்றவர்களுடன் காம்படிஷன் போட்டு எப்படி அந்த நிலத்தை வாங்க முடியும். எனவே நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு 'ப்ரியாக' கொடுக்க வேண்டும். இலவசமாக வீடுகட்டிக் கொடுக்கவேண்டும், மானியமாக அல்ல. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

அடுத்து காதி. அதைச் சொல்லாவிட்டால் பாராபட்சம் ஆகி விடும். கதரைப் பற்றி பெரும்பகுதி தெரிந்ததுதான். மில் நூலிலே மற்ற நூலை இடையே விட்டு முழுக்க முழுக்க கதர் என்று சில வேலைகளிலே விற்கப்படுகிறது. இதிலே ஊடு பாவு என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கி விட்டார்கள். அரசாங்கத்திடம் நான் ஒன்றை கேட்கிறேன். கதரை நாங்கள் என்கரேஜ் செய்கிறோம், அதரிக்கிறோம் என்று சொன்னால், எத்தனை அம்பர் சர்க்காவை நீங்கள் ஊர் தோறும் ஆரம்பித்து இருக்கிறீர்கள், இருக்கிற அம்பர் சர்க்காவை நீங்கள் மூடிவிட்டீர்கள். நசியாபுரம், சின்னாபுரம் ஈரோட்டிலே பல பகுதிகளில் மூடிவிட்டீர்கள். அம்பர் சர்க்காவை தி. மு. க. ஆட்சிக்காலத்திலேதான் துவக்கப்பட்டது. அவைகளை எல்லாம் நீங்கள் மூடிவிட்டீர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலேதான் இந்த மானியக்கோரிக்கையினை பாராட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று படிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லி, இது ஏதோ ஒரு சடங்காக நடைபெறுகிறது என்று சொல்லி, பட்ஜெட்டைப் போலத்தான் இதிலும் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் நெசவாளர் துயர் துடைப்பதற்காக யாதொரு திட்டமும் இல்லை என்று அவருக்கே உரித்தான பாணியில் கூறி அமர்ந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் போடுகிற திட்டம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காக அல்ல, நெசவாளிகள் திருப்தி அடைகிறார்களா என்பதற்காகத்தான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறோம். பல திட்டங்களை அரசு தீட்டி இருக்கிறது என்பதை அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி நெசவாளர்களின் உயர்வுக்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டியும், அவர்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றும் எண்ணினார்களோ அதைத் தொடர்ந்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தமிழகத்தின் விவசாயிகளையும், நெசவாளிகளையும் இரு கண்களாகப் பாவித்து எப்படியும் அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவேண்டும்

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்]

[1980 ஜூலை 17]

என்றும், அவர்களுடைய வாட்டம் போகவேண்டும் என்றும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறார்கள். நெசவாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலையும், நிரந்தரமான ஊதியமும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இரட்டை நோக்கோடு பல திட்டங்களை இந்த அரசு அமுல்படுத்தி வருகின்றது.

இதன் அடிப்படையில் 1984-85 ஆண்டுக்குள் குறைந்தது 75% வரையில் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே அவர்களைச் சேர்த்துப் பலன் பெறவைக்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் நோக்கமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள 5.56 லட்சம் கைத்தறி களில் இதுவரையில் 2.45 கைத்தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் ஏறத்தாழ 1052 பிரதம நெசவாளர் சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக சேர்ந்துள்ளனர்.

[பிற்பகல் 1.00]

1978-79-ல் 993 பிரதம கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தன, 1979-80-ல் 1052 என்று உயர்ந்து இருக்கிறது. இந்த நடப்பு ஆண்டில், 1980-81-ல் 1135 என்கிற அளவிற்கு உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அதில் நடக்கும் நல்ல காரியங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில தனி அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளையும், நண்பர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல-ஏற்றுமதிக்கு இருக்கும் துண்டுகளை குறைவான விலையில் விற்பனை செய்து இருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தத் துண்டுகள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்காக தயாரிக்கப்பட்டவை. நானும் 'குறளகம்' சென்றபோது அதைப் பார்த்தேன். அது குறித்து விசாரித்தபோது சொன்னார்கள். வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு அதிகமாக துண்டுகள் இருந்த காரணத்தால், எந்த அளவிற்கு ஏற்றுமதிக்காக நாம் அருமையான வகையில் துண்டுகளைத் தயாரிக்கிறோம் என்று வாயளவில் சொல்வதைவிட, விற்பனை மூலம் அதை சாதாரண மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவது நல்லது என்கிற வகையில் ரிபேட் மூலம் குறைந்த விலையில் அதை விற்பதாகக் காரணம் சொன்னார்கள். ஆகவே, நெசவாளர்கள் உருவாக்கிய துண்டைக் கேவலப்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலையில் அந்த விலையைக் குறைத்து விற்கவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனம், கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்யும் ஏறக்குறைய 50% உற்பத்தியை கொள்முதல் செய்து, 420 கிளைகள் மூலம் விற்பனை செய்து வருகிறது. இந்த நிறுவனத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு இதுவரையில் 8.53 கோடி

1980 ஜூலை 17] [திரு. எஸ். என், இராசேந்திரன்]

ரூபாய் பங்கு மூலதனமாகக் கொடுத்து இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் கைத்தறி துணி தேக்கத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் அந்த கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வழிவகைக் கடன் சமீபத்தில் அளித்துள்ளது. 5 கோடி ரூபாய் காணுமா என்று கேட்டார்கள். ஏராளமான கோடி ரூபாய்க்கு துணிகள் தேக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறபோது, 5 கோடி ரூபாய் அரசு அளித்தால் போதாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். 5 கோடி ரூபாய் சர்க்கார் அளித்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது கொள்முதல் செய்வது வழியாக நிலுவைகள் இருக்கின்றனவற்றை ஈடுசெய்ய அப்படி அந்தச் சங்கங்களுக்குப் பணம் போய்ச் சேர்ந்தால்-ரொடேஷன் என்று சொல்வார்களே அந்த முறையிலே தேங்கிக் கிடக்கிற துணிகளை உற்பத்தி செய்பவர்களிடமிருந்து இந்த 5 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு வாங்கவும், அதன் மூலம் மேலும் உற்பத்திகள் பெருகவும், விற்பனை பெருகவும் உரிய சூழ்நிலை உருவாகி அனைவரும் பயன்பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

1978-79-ல் கோவாப்டெக்ஸ் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது 27.51 கோடி ரூபாய் என்பது 1979-80-ல் 29 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு உயர்ந்து, 1980-81-ல் 30 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர் இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நெசவாளர்களின் துயர் துடைப்பதோடு அவர்கள் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கைத்தறித் தொழிலை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசு எண்ணி வேகமாக மாறிவரும் மக்கள் ஆதரவை ஈர்க்கவும் ஒவ்வொரு வரின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவும், நவீன கைத்தறித் துணியை உற்பத்திச் செய்யவும், கைத்தறித் தொழிலை நவீன மாக்க தொழில் நுட்பக் கழகத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளோம். இதன் மூலம் நெசவாளர் தறிகளைப் புதுப்பிக்கவும், நவீனப் படுத்தவும், புதிய கைத்தறிகளை வாங்கவும் திட்டம் ஒன்று 1979-80-ஆம் ஆண்டில் அமலாக்கப்பட்டது. இது தவிர இந்தத் தொழிலை நவீனப் படுத்த மாதிரி வடிவமைப்புகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தரமான கெட்டிச் சாயம் தயாரிக்க சேலம், திருநெல்வேலி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், வேலூர், திருச்சி, கோவை போன்ற இடங்களில் அரசு சாயத் தொழிற்சாலை நிறுவ இருக்கிறது. இக்கெட்டிச் சாய ஆலைகள் நிறுவுவதற்கான மொத்தச் செலவு மதிப்பீடு ரூ. 90 லட்சம். இவற்றில் 4 நவீன சாயத் தொழிற்சாலைகளுக்கான வேலைகள் முற்றிலும் முடிக்கப் பட்டு வேலைகள் தொடங்கும் நிலையில் உள்ளன. மற்ற நவீன ஆலைகள் கூடிய விரைவில் அமைக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்]

[1980 ஜூலை 17]

கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் சம்பந்தமாக தமிழகத்திலுள்ள 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலும் 20 முதல் 120 எண் வரையிலான நூல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த நூற்பாலைகளை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் 9 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் திட்டப் பணிகள் முடிந்து, விரிவுபடுத்தப்பட்டு, உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ளன. தற்போது 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலும் உள்ள மொத்தத் திறன் 3.14 இலட்சம் கதிர்கள் ஆகும்.

திண்டிவனத்திலுள்ள தென்னாற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பாலையை 150 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அதன் கதிர் திறனை 25,000 ஆக உயர்த்தும் திட்டத்தை தற்போது மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இது தவிர சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலையிலும், வடாற்காடு கூட்டுறவு நூற்பாலையிலும் 25,000 கதிர் திறனை முறையே 1980-81, 1981-82—ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சென்னை, நீலகிரி மாவட்டங்கள் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களில், மாவட்டத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை என்ற அடிப்படையில் புதுக்கோட்டை, தர்மபுரி மாவட்டங்களிலும் முறையே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு நிதி உதவியுடன் தமிழ்நாடு அரசு 4 தீவிர கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்களை காஞ்சிபுரம், ஈராடு, மதுரை, சேலம் ஆகிய இடங்களிலும் இரண்டு ஏற்றுமதி வளர்ச்சித் திட்டங்களை கரூர், குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய இடங்களிலும் அமைத்துள்ளது. இந்தத் திட்டங்கள் அனைத்தும் பின்னர் கூட்டுறவுத் திட்டங்களாக மாற்றப்பட்டு, கோவாப் டெக்ஸ் நிறுவனத்தின்கீழ் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தச் செலவு 464.3 இலட்சம் ரூபாய். அரசால் இதுவரை வழங்கப்பட்ட மொத்த நிதி உதவி 175.46 இலட்சம். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட இருக்கும் நிதி உதவி 88.57 இலட்சம். தமிழ்நாட்டில் தனியார் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு தமிழ்நாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகம் கடன் உதவி அளிக்கிறது. அதன் விவரம்—

1979-80 ஆம் ஆண்டு 75.97 இலட்சம்

1980-81 ஆம் ஆண்டு 79.00 இலட்சம்

இந்தக் கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்தோடு நடப்பாண்டில் 30 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் வழங்க அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் வீடு கட்ட அரசு ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இதை அறிவித்த காலத்திற்கும் இப்போது கட்ட இருக்கும் காலத்திற்கும் இடையிலே ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வைக் கருதி, இப்போது விலை உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் அரசு வீடு கட்டுவதற்கான

1980 ஜூலை 17] [திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்]

தொகையைக் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள் ஏற்கெனவே 1962 வரையில் நெசவாளர்களுக்கு 2,683 வீடுகள் அரசின் உதவியோடு கட்டப்பட்டன. இந்த வீட்டுவசதித் திட்டம் 1962-க்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். பின்னால், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு 1979-80 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்ட, ஒரு வீட்டுக்கு 5,000 ரூபாய் ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தற்கால செலவினம் கூடுதலாக இருப்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து, நெசவாளர்களுக்கு எந்தவகையிலும் உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் 5,000 ரூபாய் என்பதை 6,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. இது 1—3—1980 முதல் நடைமுறைக்கு வருகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அறிவிப்பு நிச்சயமாக நெசவாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று கருதுகிறேன். நெசவாளர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டால் இந்த அவையில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மகிழ்ச்சி கொள்வார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: தலைவரவர்களே, கடன் தொகையை உயர்த்தி இருக்கிறார்களே, அது மாதிரி மானியத்தையும் உயர்த்தி இருக்கிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: அடுத்து, சேமிப்புப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, அதில் நெசவாளர்களிடமிருந்து 7 பைசாவும், சர்க்கார் 3 பைசாவும் சேர்த்து நெசவாளர்கள் இறந்துவிட்டால் இன்சூரன்ஸ் வாயிலாக முன்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தொகை 500 ரூபாயாகத்தான் இருந்தது, இது உண்மையிலேயே நெசவாளர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லை, இந்தத் தொகை சாணாது என்று இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்தது. இப்போது அந்த உதவித் தொகையை 3 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தி 1—3—1980-லிருந்து இந்தச் சலுகை நடைமுறைக்கு வருகின்றது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிகளைப் பதனிட்டிக்கொடுப்பதற்கு பவானிசாகரிலே ஒரு பதனிடும் ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது: தமிழ்நாடு தொழி

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்] [1980 ஜூலை 17]

வளர்ச்சிக் கழகம், கோ-ஆப்-டெக்ஸ், தேசியப் பஞ்சாலை கழகம் ஆகிய 3 நிறுவனங்களும் சேர்ந்து ஜாயின்ட் செக்டாரிலே சுமார் 6 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்தப் புதிய பதனிடும் ஆலை சுமார் 1 இலட்சம் மீட்டர் துணியை தினசரி பதனிடும் திறம் கொண்டதாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துணிகளில் உள்நாட்டுத் தேவைக்காகவும் குறிப்பாக ஏற்றுமதிக்காகவும் ரெடிமேட் ஆடைகள் தயாரிக்க ஒரு கூட்டுறவு நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றது. இந்த நிறுவனம் கோ-ஆப்-டெக்ஸ் மேற்பார்வையில் ஒரு யூனிட்டாகச் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் துணிகள் தயாரிக்கின்ற சிறு சொசைட்டிகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளை உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 5 இலட்சம் வரை துணி உற்பத்தி செய்யும் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் அச்சங்கங்களின் உற்பத்தி முழுவதையும் கோ-ஆப்-டெக்ஸ் மூலம் கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு நிலையான விலையை நூலுக்குக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கதர் கிராமத் தொழில் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்வதற்காகத்தான் கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் அமைக்கப் பெற்றது. கடந்த ஆண்டில் ரூபாய் 38 கோடி கதர் கிராமத் தொழில் பொருள்களை வாரியம் உற்பத்தி செய்தது, ரூபாய் 42 கோடி மதிப்புள்ள பொருட்களை விற்பனையும் செய்துள்ளது. நடப்பாண்டில் உற்பத்தி மற்றும் விற்பனையு முறையே 44 கோடி மற்றும் 46 கோடியாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் ஏறத்தாழ 4 இலட்சம் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து அவர்களுக்கு நிலையான வாழ்வை அளித்து வருகிறது. இவ்வாரியம் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 70 ஆயிரம் கைவினைஞர்களுக்கு நிதியுதவி அளித்துள்ளது. நடப்பாண்டில் மேலும், 35 ஆயிரம் கைவினைஞர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்க உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த கிராமத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அரசு பரிசீலிக்கும் என்றும் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமக் கைத்தொழிலிலே பல பொருள்களை நிச்சயமாக நல்ல முறையிலே வெளிக் கொண்டுவருதற்குரிய சூழ்நிலையை இந்த அரசு அக்கரையோடு

1980 ஜூலை 17] [திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்]

கவனித்து கிராமங்களில் உள்ள அனேகம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்குரிய சூழ்நிலையை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுகாறும் இம்மாதிரி 328 நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்டு நடப்பு நிதியாண்டில் 130 நிலையங்கள் துவக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு நூற்பு நிலையத்தில் 25 உலோக ராட்டைகளும், இதர உபகரணங்களும் உள்ளன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நிலையத்தில் 32 பேர்களுக்கு—பெரும்பாலும் பெண்களுக்கு—வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. கதர் தரத்தை உயர்த்த நூலின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அதற்காகப் பஞ்சுடைக்கும் கருவிகள் கொண்ட 20 நிலையங்கள் நடப்பாண்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. சோதனை வடிவமைப்புக் கூடம் ஒன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

பனைத்தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் 4 கோடி பனை மரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 2 கோடி பனை மரங்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் இருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் 60 இலட்சம் மரங்கள்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சியுள்ள மரங்களையும் மாண்புமிகு திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் கூறியதுபோல், பயன்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஆண்டுகளில், இரண்டு லட்சம் பயன் தரும் வகையைச் சேர்ந்த பனை விதைகள் கிராமங்களிலே நடப் பெற்றிருக்கின்றன. இதுகாறும் பனை நுங்குகள் மட்டுமே வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தன. கடந்த ஆண்டில் மட்டும் 40 லட்சம் பெறுமான பனை நுங்குகள் ஏற்றுமதி ஆயின.

அதைப்போலவே வெல்லப்பாகு அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பெற்றுள்ளது. மேலும் அதிக அளவிலே இவ்வெல்லப்பாகு ஏற்றுமதி செய்ய வகை செய்யப்பெற்றுள்ளது.

நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய்க்கு மக்களிடையே ஆதரவு நாள் தோறும் அதிகரித்து வருகிறது. தேவைகளுக்கேற்ப உற்பத்தியைப் பெருக்க மின்விசைப் பொருந்திய 10,000 செக்குகளை இத்திட்டக் காலத்திற்குள் புதுத்த வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது. இதுகாறும் 1248 மின்விசைப் பொருத்தப்பெற்ற செக்குகள் விநியோகிக்கப்பெற்றுள்ளன. நடப்பு ஆண்டில் 'டான்சி' நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பெற்ற ஆயிரம் செக்குகள் விநியோகிக்கப்பெறும். இவ்வகை செக்கு ஒன்று நிறுவுவதால் இரண்டு பேர்களுக்கு நிலையான வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். செக்கு ஒன்றை நிறுவ கைத்தறி கிராம ஆணைக்குழு ரூபாய் 7500 கடன் உதவியாக அளித்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு ரூபாய் 1,500 மானியாக மாநில அரசு ஒருங்கிணைந்த கிராம

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்] [1980 ஜூலை 17]

வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் முன்னரே அளித்து வருகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு கிராமத் தொழிலையும் ஊக்குவிப்பதன் மூலமாக அவைகள் மறு மலர்ச்சி பெற்று, கிராம மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக தாய்குலத்திற்கு, வேலை வாய்ப்புகள் அதிகம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் வளமான வாழ்வுக்கு வழி கோலும் முறைகளில் கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் தன்னால் இயன்ற அளவு செயலாற்றி வருகிறது.

ஆகவே நல்ல பல திட்டங்களை கைத்தறியிலும், கதர் கிராம வாரியத்திலும் கொண்டு வருவதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை அரசு அளித்திருக்கிறது என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஏற்று அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கைத்தறி தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க ஏற்கெனவே ஒரு சட்டம் வந்து, அது பொறுக்குச் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பெற்றது. அந்த பொறுக்குச் கமிட்டியின் விசாரணை முடிவதற்குள் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பெற்று, அந்தச் சட்டம் அப்படியே நின்றவிட்டது. ஆகவே அவைகளை பரிசீலித்து இந்த கூட்டத் தொடரிலேயே அவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை உங்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் அவர்கள், கைத்தறி தொழிலாளர்களின் நிலையை முறை படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பு அளிக்கவும் திருத்தப்பெற்ற சட்ட முன் வடிவு ஒன்றினை இச்சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வருவதற்கான செயல் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இனி வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 26.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், இல. பலராமன் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவகாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள பெற்றன.

1980 ஜூலை 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-26; கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 4,99,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண்-27.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், என். எஸ். வி. சித்தன், ரா. கிருஷ்ணன், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“மானியக் கோரிக்கை எண்-27 சுதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,57,91,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 1-20.]

9. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1980 (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1980)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 19/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நமது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வட பாதிமங்கலத்தில் இருக்கக் கூடிய கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தை

*1980 ஜூன் 28-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.